وَمَالِيَ لَآ اَعۡبُدُ الَّذِيۡ فَطَرَنِيۡ وَاِلَيۡهِ تُرۡجَعُوۡنَ ﴿۲۲﴾

और मुझे क्या हुवा के मैं ईबादत न करूं उस अल्लाह की जिस ने मुझे पैदा किया और उसी की तरफ़ तुम लौटाये जाओगे.

ءَاَتَّخِذُ مِنۡ دُوۡنِهٖۤ اٰلِهَةً اِنۡ يُّرِدۡنِ الرَّحۡمٰنُ بِضُرٍّ

क्या मैं उसे छोड कर दूसरे माबूद बना लूं के अगर रहमान तआला मुझे ज़रर पहोंचाना चाहे

لَّا تُغۡنِ عَنِّيۡ شَفَاعَتُهُمۡ شَيۡـًٔا وَّلَا يُنۡقِذُوۡنِ ﴿۲۳﴾ اِنِّيۡۤ

तो उन की सिफ़ारिश मेरे कुछ भी काम नहीं आ सकती और न वो मुझे बचा सकते हैं. यकीनन तब तो मैं

اِذًا لَّفِيۡ ضَلٰلٍ مُّبِيۡنٍ ﴿۲۴﴾ اِنِّيۡۤ اٰمَنۡتُ بِرَبِّكُمۡ فَاسۡمَعُوۡنِ ﴿۲۵﴾

खुली गुमराही में पड गया. मैं तो ईमान ले आया तुम्हारे रब पर, तो तुम मेरी बात सुनो.

قِيۡلَ ادۡخُلِ الۡجَنَّةَ ؕ قَالَ يٰلَيۡتَ قَوۡمِيۡ يَعۡلَمُوۡنَ ﴿۲۶﴾

कहा गया के तू जन्नत में दाखिल हो जा. उस ने कहा अे काश के मेरी कौम जान लेती.

بِمَا غَفَرَ لِيۡ رَبِّيۡ وَجَعَلَنِيۡ مِنَ الۡمُكۡرَمِيۡنَ ﴿۲۷﴾ وَمَاۤ اَنۡزَلۡنَا

जो मेरे रब ने मेरी मगफ़िरत की है और मुझे मुअज़्ज़ज़ लोगों में से बना दिया. और हम ने उस की कौम पर

عَلٰى قَوۡمِهٖ مِنۡۢ بَعۡدِهٖ مِنۡ جُنۡدٍ مِّنَ السَّمَآءِ وَمَا كُنَّا

उस के बाद आस्मान से लशकर नहीं उतारे और न हम उतारने

مُنۡزِلِيۡنَ ﴿۲۸﴾ اِنۡ كَانَتۡ اِلَّا صَيۡحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمۡ

वाले हैं. वो तो सिर्फ़ अेक ही चिंघाड थी, तब ही वो बुझ कर

خٰمِدُوۡنَ ﴿۲۹﴾ يٰحَسۡرَةً عَلَى الۡعِبَادِ ۚ مَا يَاۡتِيۡهِمۡ مِّنۡ رَّسُوۡلٍ

रेह गअे. हाय अफ़सोस बन्दों पर! उन के पास कोई रसूल नहीं आता

اِلَّا كَانُوۡا بِهٖ يَسۡتَهۡزِءُوۡنَ ﴿۳۰﴾ اَلَمۡ يَرَوۡا كَمۡ اَهۡلَكۡنَا

मगर वो उस का मज़ाक उडाते हैं. क्या उन्हों ने देखा नहीं के उन से पेहले कित्नी

قَبۡلَهُمۡ مِّنَ الۡقُرُوۡنِ اَنَّهُمۡ اِلَيۡهِمۡ لَا يَرۡجِعُوۡنَ ﴿۳۱﴾

कौमों को हम ने हलाक किया जो उन की तरफ़ वापस नहीं आते?

وَاِنۡ كُلٌّ لَّمَّا جَمِيۡعٌ لَّدَيۡنَا مُحۡضَرُوۡنَ ﴿۳۲﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الۡاَرۡضُ

और वो सब के सब ईकट्ठे हमारे सामने ज़रूर हाज़िर किये जाअेंगे. और उन के लिये बन्जर ज़मीन अेक

الۡمَيۡتَةُ ۚۖ اَحۡيَيۡنٰهَا وَاَخۡرَجۡنَا مِنۡهَا حَبًّا فَمِنۡهُ

निशानी है. जिस को हम ने ज़िन्दा किया और उस से हम ने अनाज निकाला, फ़िर उस में से

يَاْكُلُوْنَ ﴿٣٣﴾ وَجَعَلْنَا فِيْهَا جَنّٰتٍ مِّنْ نَّخِيْلٍ وَّاَعْنَابٍ
વો ખાતે ભી હૈં. ઔર હમ ને ઉસ મેં ખજૂર ઔર અંગૂર કે બાગાત બનાએ ઔર

وَّ فَجَّرْنَا فِيْهَا مِنَ الْعُيُوْنِ ﴿٣٤﴾ لِيَاْكُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖ
હમ ને ઉસ મેં ચશ્મે જારી કર દિયે. તાકે વો ઉસ કે ફલ મેં સે ખાએં

وَمَا عَمِلَتْهُ اَيْدِيْهِمْ ؕ اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٣٥﴾ سُبْحٰنَ الَّذِيْ
ઔર ઉન કે હાથોં ને યે ફલ નહીં બનાએ. કયા ફિર વો શુક્ર અદા નહીં કરતે? પાક હૈ વો અલ્લાહ જિસ ને

خَلَقَ الْاَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْۢبِتُ الْاَرْضُ وَمِنْ اَنْفُسِهِمْ
તમામ જોડે પૈદા કિયે ઉસ મેં સે જિસ કો ઝમીન ઉગાતી હૈ ઔર ખુદ ઉન કી જાનોં સે ભી ઔર ઉન ચીઝોં સે

وَمِمَّا لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمُ الَّيْلُ ۚۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ
ભી જિન કા ઉન્હેં ઇલ્મ નહીં. ઔર ઉન કે લિયે એક નિશાની રાત હૈ. કે હમ ઉસ સે દિન કો ખીંચ લેતે હૈં,

فَاِذَا هُمْ مُّظْلِمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَالشَّمْسُ تَجْرِيْ لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ؕ
તો અચાનક વો તારીકી મેં રેહ જાતે હૈં. ઔર સૂરજ ચલતા રેહતા હૈ અપને મુસ્તકર્ર તક કે લિયે.

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَالْقَمَرَ قَدَّرْنٰهُ مَنَازِلَ
યે ઝબરદસ્ત, ઇલ્મ વાલે અલ્લાહ કી મુતઅય્યન કી હુઈ મિકદાર હૈ. ઔર ચાંદ કી હમ ને મન્ઝિલેં મુતઅય્યન કી હૈં,

حَتّٰى عَادَ كَالْعُرْجُوْنِ الْقَدِيْمِ ﴿٣٩﴾ لَا الشَّمْسُ يَنْۢبَغِيْ لَهَآ
યહાં તક કે વો પુરાની શાખ કી તરહ હો જાતા હૈ. ન સૂરજ કે લિયે મુનાસિબ હૈ

اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا الَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ ؕ وَكُلٌّ
કે વો ચાંદ કો પકડ લે ઔર ન રાત દિન સે આગે જા સકતી હૈ. ઔર સબ

فِيْ فَلَكٍ يَّسْبَحُوْنَ ﴿٤٠﴾ وَاٰيَةٌ لَّهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ
કે સબ ફલક મેં તૈર રહે હૈં. ઔર ઉન કે લિયે એક નિશાની યે હૈ કે હમ ને ઉન કી ઝુર્રીયત કો ભરી હુઈ

فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿٤١﴾ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِّنْ مِّثْلِهٖ
કશતી મેં સવાર કરાયા. ઔર હમ ને ઉન કે લિયે કશતી કે માનિન્દ ચીઝેં પૈદા કીં જિન પર વો સવારી

مَا يَرْكَبُوْنَ ﴿٤٢﴾ وَاِنْ نَّشَاْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيْخَ لَهُمْ
કરતે હૈં. ઔર અગર હમ ચાહેં તો ઉન્હેં ગર્ક કર દેં, ફિર ન ઉન કા કોઈ ફરયાદરસ હો

وَلَا هُمْ يُنْقَذُوْنَ ﴿٤٣﴾ اِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا اِلٰى حِيْنٍ ﴿٤٤﴾
ઔર ન ઉન્હેં બચાયા જા સકે. મગર હમારી રહમત સે ઔર એક વક્ત તક ફાઇદા દેને કે લિયે (હમ ને ગર્ક નહીં કિયા).

وَاِذَا قِيْلَ لَهُمُ اتَّقُوْا مَا بَيْنَ اَيْدِيْكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે ડરો ઉસ સે જો તુમ્હારે આગે હૈ ઔર જો તુમ્હારે પીછે હૈ

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ﴿٤٥﴾ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ

તાકે તુમ પર રહમ કિયા જાએ. ઔર ઉન કે પાસ કોઈ નિશાની નહીં આતી ઉન કે રબ કે નિશાનિયોં

رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا مُعْرِضِيْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ

મેં સે મગર વો ઉસ સે ઐરાઝ કરતે હૈં. ઔર જબ ઉન સે કહા જાતા હૈ કે

اَنْفِقُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۙ قَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلَّذِيْنَ

ખર્ચ કરો ઉસ મેં સે જો અલ્લાહ ને તુમ્હેં રોઝી કે તૌર પર દિયા હૈ, તો કાફિર ઈમાન વાલોં સે

اٰمَنُوْٓا اَنُطْعِمُ مَنْ لَّوْ يَشَآءُ اللّٰهُ اَطْعَمَهٗٓ ۖ اِنْ اَنْتُمْ

કેહતે હૈં કે કયા હમ ઉન કો ખિલાએં જિન કો અગર અલ્લાહ ચાહતા તો ખિલા દેતા? તુમ તો

اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٤٧﴾ وَيَقُوْلُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ

સિર્ફ ખુલી ગુમરાહી મેં હો. ઔર વો કેહતે હૈં કે યે વાદા કબ હૈ અગર

اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٤٨﴾ مَا يَنْظُرُوْنَ اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً

તુમ સચ્ચે હો? વો મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર એક ચિંઘાડ કે,

تَاْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُوْنَ ﴿٤٩﴾ فَلَا يَسْتَطِيْعُوْنَ تَوْصِيَةً

જો ઉન કો પકડ લેગી જિસ વકત વો જઘડ રહે હોંગે. ફિર વો ન વસીય્યત કર સકેંગે

وَّلَآ اِلٰٓى اَهْلِهِمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٥٠﴾ وَنُفِخَ فِي الصُّوْرِ

ઔર ન અપને ઘર વાલોં કી તરફ વાપસ લૌટ સકેંગે. ઔર સૂર ફૂંકા જાએગા

فَاِذَا هُمْ مِّنَ الْاَجْدَاثِ اِلٰى رَبِّهِمْ يَنْسِلُوْنَ ﴿٥١﴾ قَالُوْا

તબ હી વો કબ્રોં સે નિકલ કર અપને રબ કી તરફ દૌડ રહે હોંગે. વો કહેંગે

يٰوَيْلَنَا مَنْۢ بَعَثَنَا مِنْ مَّرْقَدِنَا ۜ هٰذَا مَا وَعَدَ

હાય અફસોસ હમ પર! કિસ ને હમેં હમારી સોને કી જગા સે ઉઠા દિયા? યે વો હૈ જિસ કા રહમાન તઆલા ને

الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُوْنَ ﴿٥٢﴾ اِنْ كَانَتْ

વાદા કિયા થા ઔર રસૂલોં ને સચ કહા થા. વો તો સિર્ફ

اِلَّا صَيْحَةً وَّاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيْعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُوْنَ ﴿٥٣﴾

એક ઝોરદાર આવાઝ હોગી, તો ફૌરન હી વો ઈકટ્ઠે હમારે સામને સબ હાઝિર કિયે જાએંગે.

ع ٢ ٢

وقف لازم وقف منزل

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا وَّلَا تُجْزَوْنَ
ફિર આજ કિસી શખ્સ પર ઝરા ભી ઝુલ્મ નહીં હોગા ઔર ઉન્હેં બદલા નહીં મિલેગા

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٥٤﴾ اِنَّ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ
મગર ઉન આમાલ કા જો વો કરતે થે. યકીનન જન્નતી આજ દિલ્લગી કી ચીઝોં

فِيْ شُغُلٍ فٰكِهُوْنَ ﴿٥٥﴾ هُمْ وَاَزْوَاجُهُمْ فِيْ ظِلٰلٍ
મેં મઝે કર રહે હૈં. વો ઔર ઉન કી બીવિયાં સાયોં મેં તખ્તોં

عَلَى الْاَرَآئِكِ مُتَّكِـُٔوْنَ ﴿٥٦﴾ لَهُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّلَهُمْ
પર ટેક લગાએ હુવે હૈં. ઉન કે લિયે ઉસ મેં મેવે હૈં ઔર વો

مَّا يَدَّعُوْنَ ﴿٥٧﴾ سَلٰمٌ قَوْلًا مِّنْ رَّبٍّ رَّحِيْمٍ ﴿٥٨﴾ وَامْتَازُوا
ચીઝેં હૈં જો વો માંગેં. મેહરબાન રબ કી આવાઝ મેં સલામ આએગા. (ઔર કહા જાએગા કે) એ મુજરિમો!

الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿٥٩﴾ اَلَمْ اَعْهَدْ اِلَيْكُمْ يٰبَنِيْٓ
આજ તુમ અલગ હો જાઓ. કયા મૈં ને તુમ્હેં હુકમ નહીં દિયા થા એ આદમ

اٰدَمَ اَنْ لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطٰنَ ۚ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
કી ઔલાદ! કે તુમ શયતાન કી ઈબાદત ન કરો? યકીનન વો તુમ્હારા ખુલા

مُّبِيْنٌ ﴿٦٠﴾ وَّاَنِ اعْبُدُوْنِيْ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيْمٌ ﴿٦١﴾ وقف غفران ١٢
દુશમન હૈ. ઔર યે કે તુમ મેરી હી ઈબાદત કરો. યહી સીધા રાસ્તા હૈ.

وَلَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيْرًا ۗ اَفَلَمْ تَكُوْنُوْا
યકીનન ઉસ ને તુમ મેં સે બહોત સી મખ્લૂક કો ગુમરાહ કિયા હૈ. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં

تَعْقِلُوْنَ ﴿٦٢﴾ هٰذِهٖ جَهَنَّمُ الَّتِيْ كُنْتُمْ تُوْعَدُوْنَ ﴿٦٣﴾
રખતે થે? યે વો જહન્નમ હૈ જિસ કા તુમ સે વાદા કિયા જા રહા થા.

اِصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ﴿٦٤﴾ اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ
તુમ ઉસ મેં આજ દાખિલ હો જાઓ ઈસ વજહ સે કે તુમ કુફ્ર કરતે થે. આજ હમ મુહર લગા દેંગે

عَلٰٓى اَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَآ اَيْدِيْهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ
ઉન કે મુંહ પર ઔર હમ સે બોલેંગે ઉન કે હાથ ઔર ગવાહી દેંગે ઉન કે પૈર

بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ نَشَآءُ لَطَمَسْنَا عَلٰٓى
ઉન આમાલ કી જો વો કરતે થે. ઔર અગર હમ ચાહેં તો ઉન કી આંખેં મિટા કર

اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَاَنّٰى يُبْصِرُوْنَ ﴿٦٦﴾
અન્ધા કર દેં, ફિર વો રાસ્તે પર દૌડેં, ફિર વો કહાં દેખ પાતે હૈં?

وَلَوْ نَشَآءُ لَمَسَخْنٰهُمْ عَلٰى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا
ઔર અગર હમ ચાહેં તો ઉન કી સૂરતેં મસ્ખ કર દેં ઉન કી જગા હી પર, ફિર વો ન આગે ચલને કી તાકત

مُضِيًّا وَّلَا يَرْجِعُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَمَنْ نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ
રખ સકેં ઔર ન પીછે લૌટ સકેં. ઔર જિસે હમ (લમ્બી) ઉમ્ર દેતે હૈં તો ઉસે જિસ્માની કુવ્વત મેં ઊંધા

فِى الْخَلْقِ ؕ اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ
કર દેતે હૈં. કયા યે અક્લ નહીં રખતે? ઔર હમ ને ઉસ નબી કો શેઅર નહીં સિખલાયા

وَمَا يَنْۢبَغِىْ لَهٗ ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿٦٩﴾ لِّيُنْذِرَ
ઔર ન શેઅર ઉન કે લિયે મુનાસિબ હૈ. યે તો સિર્ફ નસીહત હૈ ઔર સાફ સાફ બયાન કરને વાલા કુર્આન હૈ. તાકે વો

مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٧٠﴾
ડરાએ ઉસ શખ્સ કો જો ઝિન્દા હૈ ઔર તાકે કાફિરોં પર હુજ્જત સાબિત હો જાએ.

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا
કયા ઉન્હોં ને દેખા નહીં કે હમ ને ઉન કે લિયે પૈદા કિયે ચૌપાએ અપને હાથોં કી બનાઈ હુઈ ચીઝોં મેં સે,

فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ﴿٧١﴾ وَ ذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ
ફિર વો ઉન કે માલિક હૈં. ઔર હમ ને ચૌપાએ ઉન કે તાબેઅ કિયે, ફિર ઉન મેં સે બાઝ ઉન કી સવારિયાં હૈં

وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ ﴿٧٢﴾ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ ؕ
ઔર ઉન મેં સે બાઝ કો વો ખાતે હૈં. ઔર ઉન કે લિયે ઉન ચૌપાઓં મેં ઔર ભી મનાફેઅ હૈં ઔર પીને કી ચીઝેં હૈં.

اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً
કયા ફિર યે શુક્ર અદા નહીં કરતે? ઔર ઉન્હોં ને અલ્લાહ કે અલાવા કઈ માબૂદ બના લિયે હૈં

لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ ﴿٧٤﴾ ؕ لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ ۙ وَهُمْ
કે શાયદ ઉન કી નુસ્રત કી જાએ. વો ઉન કી નુસ્રત કી તાકત નહીં રખતે, બલ્કે

لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ ۘ اِنَّا
ઉન કે લિયે લશકર બના કર હાઝિર કિયે જાએંગે. ઈસ લિયે ઉન કા કૌલ આપ કો ગમગીન ન કરે. યકીનન હમ

نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ﴿٧٦﴾ اَوَلَمْ يَرَ
જાનતે હૈં ઉસે જિસે વો છુપાતે હૈં ઔર જો ઝાહિર કરતે હૈં. કયા ઈન્સાન ને યે દેખા નહીં

الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ

કે હમ ને ઉસે એક નુત્ફે સે પૈદા કિયા, તો અચાનક વો ખુલા જઘડાલૂ

مُّبِيْنٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ ؕ قَالَ مَنْ يُّحْيِ

બન ગયા. ઔર વો હમારે લિયે મિસાલેં બયાન કરતા હૈ ઔર અપની પૈદાઈશ કો ભૂલ જાતા હૈ. વો કહેતા હૈ કે કૌન ઈન હડ્ડિયોં કો

الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ

ઝિન્દા કરેગા જબ કે વો રેઝા રેઝા હો ચુકી હોંગી? આપ ફરમા દીજિયે કે ઉન કો ઝિન્દા કરેગા વહી અલ્લાહ જિસ ને ઉન કો

اَوَّلَ مَرَّةٍ ؕ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمٌ ﴿٧٩﴾ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ

પેહલી મરતબા પૈદા કિયા હૈ. ઔર વો અલ્લાહ હર મખ્લૂક કો ખૂબ જાનને વાલા હૈ. વો અલ્લાહ જિસ ને તુમ્હારે લિયે

مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾

સબ્ઝ દરખ્ત સે આગ કો બનાયા, ફિર અબ તુમ ઉસ સે આગ સુલગાતે હો.

اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِقٰدِرٍ

કયા વો અલ્લાહ જિસ ને આસ્માનોં ઔર ઝમીન કો પૈદા કિયા વો ઈસ પર કાદિર નહીં કે

عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ ؕ بَلٰى ۚ وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ ﴿٨١﴾ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ وقف غفران

ઉન કે જૈસોં કો પૈદા કર દે? ક્યૂં નહીં? યકીનન વો બહોત ઝ્યાદા પૈદા કરને વાલા, ઈલ્મ વાલા હૈ. ઉસ કા તો હુકમ કરના હોતા હૈ

اِذَآ اَرَادَ شَيْـًٔا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ ﴿٨٢﴾ فَسُبْحٰنَ

જબ વો કિસી ચીઝ કા ઈરાદા કરતા હૈ કે કેહતા હૈ કે હો જા, તો વો હો જાતી હૈ. ફિર વો અલ્લાહ પાક હૈ

الَّذِيْ بِيَدِهٖ مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿٨٣﴾ ع ٣ ٢

જિસ કે કબ્ઝે મેં હર ચીઝ કી સલ્તનત હૈ ઔર ઉસી કી તરફ તુમ લૌટાએ જાઓગે.

اٰيَاتُهَا ١٨٢ (٣٧) سُوْرَةُ الصّٰٓفّٰتِ مَكِّيَّةٌ (٥٦) رُكُوْعَاتُهَا ٥

ઉસ મેં ૧૮૨ આયતેં હૈં સૂરએ સાફ્ફાત મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

وَالصّٰٓفّٰتِ صَفًّا ﴿١﴾ فَالزّٰجِرٰتِ زَجْرًا ﴿٢﴾ فَالتّٰلِيٰتِ اَلْمَنْزِلُ السَّادِسُ (٦)

ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો સફ બનાને વાલે હૈં. ફિર ઉન ફરિશ્તોં કી કસમ જો બાદલોં કો ઝોર સે જિઝ્હકને વાલે હૈં. ફિર ઉન

ذِكْرًا ﴿٣﴾ اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ ﴿٤﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ફરિશ્તોં કી કસમ જો ઝિક્ર કી તિલાવત કરને વાલે હૈં. યકીનન તુમ્હારા રબ યકતા હૈ. વો આસ્માનોં ઔર ઝમીન કા રબ હૈ

وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ ۝٥ اِنَّا زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا

ઔર ઉન ચીઝોં કા જો ઉન કે દરમિયાન મેં હૈં ઔર તમામ મશરિકોં કા રબ હૈ. યકીનન હમ ને આસ્માને દુન્યા કો ઝીનત કે

بِزِيْنَةِ ِالْكَوَاكِبِ ۝٦ وَحِفْظًا مِّنْ كُلِّ شَيْطٰنٍ مَّارِدٍ ۝٧

લિયે સિતારોં સે મુઝય્યન કિયા. ઔર હર સરકશ શયતાન સે હિફાઝત કે લિયે.

لَا يَسَّمَّعُوْنَ اِلَى الْمَلَاِ الْاَعْلٰى وَ يُقْذَفُوْنَ مِنْ كُلِّ

જો મલએ આલા કી તરફ કાન નહીં લગા સકતે, ઔર ઉન્હેં હર જાનિબ સે ધુત્કાર કર

جَانِبٍ ۝٨ دُحُوْرًا وَّلَهُمْ عَذَابٌ وَّاصِبٌ ۝٩ اِلَّا مَنْ

ફેંકા જાતા હૈ. ઔર ઉન કે લિયે દાઈમી અઝાબ હૈ. મગર જો

خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهٗ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۝١٠ فَاسْتَفْتِهِمْ

છુપ કર કુછ ઉચક લે, તો ઉસ કા પીછા કરતા હૈ એક ચમકતા અંગારા. ફિર આપ ઉન સે પૂછિયે

اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقًا اَمْ مَّنْ خَلَقْنَا ؕ اِنَّا خَلَقْنٰهُمْ مِّنْ طِيْنٍ

કે ક્યા ઉન કી તખ્લીક ઝયાદા મુશકિલ હૈ યા હમારી દૂસરી મખ્લૂકાત કી? બેશક હમ ને ઉન્હેં પૈદા કિયા ચિપકને વાલી

لَّازِبٍ ۝١١ بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُوْنَ ۝١٢ وَاِذَا ذُكِّرُوْا

મિટ્ટી સે. બલ્કે આપ તઅજ્જુબ કર રહે હૈં ઔર યે મઝાક ઉડા રહે હૈં. ઔર જબ ભી ઉન્હેં નસીહત કી જાએ

لَا يَذْكُرُوْنَ ۝١٣ وَاِذَا رَاَوْا اٰيَةً يَّسْتَسْخِرُوْنَ ۝١٤ وَقَالُوْٓا

તો નસીહત નહીં માનતે. ઔર જબ કોઈ મોઅજિઝા દેખતે હૈં તો મઝાક ઉડાતે હૈં. ઔર કેહતે હૈં કે

اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝١٥ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا

યે નહીં હૈ મગર ખુલા જાદૂ. ક્યા જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે,

ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ ۝١٦ اَوَ اٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ ۝١٧ قُلْ نَعَمْ وَاَنْتُمْ

તો ક્યા હમ ઝિન્દા કિયે જાએંગે? ઔર ક્યા હમારે અગલે બાપ દાદા ભી? આપ ફરમા દીજિયે કે જી હાં! ઔર તુમ ઝલીલ ભી

دَاخِرُوْنَ ۝١٨ فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَّاحِدَةٌ فَاِذَا هُمْ يَنْظُرُوْنَ ۝١٩

હોગે. વો તો સિર્ફ એક જિજ્હકના હોગા તો અચાનક વો દેખને લગેંગે.

وَقَالُوْا يٰوَيْلَنَا هٰذَا يَوْمُ الدِّيْنِ ۝٢٠ هٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ

ઔર કહેંગે કે હાય હમારી ખરાબી! યે તો હિસાબ કા દિન આ ગયા. યે ફૈસલે કા વો દિન હૈ

الَّذِيْ كُنْتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُوْنَ ۝٢١ اُحْشُرُوا الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ع ٢١ ٥

જિસ કો તુમ જુઠલાયા કરતે થે. તુમ ઝાલિમોં ઔર ઉન કે હમમસ્લકોં કો

وَ اَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوْا يَعْبُدُوْنَ ﴿٢٢﴾ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ

ઈકટ્ઠા કરો ઔર ઉન કો જિન કી યે ઈબાદત કરતે થે. અલ્લાહ કે અલાવા.

فَاهْدُوْهُمْ اِلٰى صِرَاطِ الْجَحِيْمِ ﴿٢٣﴾ وَقِفُوْهُمْ اِنَّهُمْ

ફિર તુમ ઉન કો રાસ્તા દિખાઓ આગ કે રાસ્તે કી તરફ. ઔર ઉન કો ઠેહરાઓ ઈસ લિયે કે ઉન સે

مَّسْـُٔوْلُوْنَ ﴿٢٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُوْنَ ﴿٢٥﴾ بَلْ هُمُ الْيَوْمَ

સવાલ કિયા જાએગા. તુમ્હેં કયા હુવા કે તુમ એક દૂસરે કી મદદ નહીં કરતે? બલ્કે વો આજ

مُسْتَسْلِمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٢٧﴾

તાબેદાર બને હુવે હૈં. ઔર ઉન મેં સે એક દૂસરે કે સામને આ કર સવાલ કરેંગે.

قَالُوْٓا اِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَاْتُوْنَنَا عَنِ الْيَمِيْنِ ﴿٢٨﴾ قَالُوْا

વો કહેંગે કે તુમ થે જો હમ પર બડે ઝોરોં સે ચળ્હ ચળ્હ કર આતે થે. વો કહેંગે

بَلْ لَّمْ تَكُوْنُوْا مُؤْمِنِيْنَ ﴿٢٩﴾ وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ

બલ્કે તુમ હી ઈમાન નહીં લાએ થે. ઔર હમારા તુમ પર કુછ ઝોર

مِّنْ سُلْطٰنٍ ۚ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طٰغِيْنَ ﴿٣٠﴾ فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ

નહીં થા. બલ્કે તુમ ખુદ હી ગુમરાહ થે. ફિર હમ પર હમારે રબ કા કહા સાબિત

رَبِّنَآ ۖ اِنَّا لَذَآئِقُوْنَ ﴿٣١﴾ فَاَغْوَيْنٰكُمْ اِنَّا كُنَّا غٰوِيْنَ ﴿٣٢﴾

હો ગયા કે હમ અઝાબ ચખને વાલે હૈં. ફિર હમ ને તુમ્હેં ગુમરાહ કિયા ઈસ લિયે કે હમ ખુદ ગુમરાહ થે.

فَاِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِى الْعَذَابِ مُشْتَرِكُوْنَ ﴿٣٣﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ

ફિર વો સબ ઉસ દિન અઝાબ મેં શરીક હોંગે. બેશક હમ મુજરિમોં કે

نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِيْنَ ﴿٣٤﴾ اِنَّهُمْ كَانُوْٓا اِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَآ اِلٰهَ

સાથ ઐસા હી કરતે હૈં. ઈસ લિયે કે જબ ઉન્હેં કહા જાતા થા કે કોઈ માબૂદ નહીં

اِلَّا اللّٰهُ يَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُوْلُوْنَ اَئِنَّا لَتَارِكُوْٓا اٰلِهَتِنَا

સિવાએ અલ્લાહ કે, તો વો તકબ્બુર કરતે થે. ઔર કેહતે થે કે કયા હમ અપને માબૂદોં કો છોડ દેં

لِشَاعِرٍ مَّجْنُوْنٍ ﴿٣٦﴾ بَلْ جَآءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٧﴾

એક મજનૂન શાઈર કી વજહ સે? બલ્કે વો તો હક લે કર આયા હૈ ઔર ઉસ ને તમામ પૈગમ્બરોં કી તસ્દીક કી હૈ.

اِنَّكُمْ لَذَآئِقُوا الْعَذَابِ الْاَلِيْمِ ﴿٣٨﴾ وَمَا تُجْزَوْنَ

યકીનન તુમ દર્દનાક અઝાબ ચખને વાલે હો. ઔર તુમ્હેં સઝા નહીં મિલેગી

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿٣٩﴾ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٤٠﴾

મગર ઉન્હી આમાલ કી જો તુમ કરતે થે. મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે.

اُولٰٓئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿٤١﴾ فَوَاكِهُ ۚ وَهُمْ مُّكْرَمُوْنَ ﴿٤٢﴾

કે યે વો હૈં જિન કે લિયે માલૂમ રોઝી હૈ. મેવે હોંગે. ઔર ઉન્હેં ઐઝાઝ દિયા જાએગા.

فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ﴿٤٣﴾ عَلٰى سُرُرٍ مُّتَقٰبِلِيْنَ ﴿٤٤﴾ يُطَافُ

જન્નાતે નઈમ મેં. વો તખ્તોં પર આમને સામને બૈઠે હુવે હોંગે. ઉન કો (બારી બારી)

عَلَيْهِمْ بِكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ ﴿٤٥﴾ بَيْضَآءَ لَذَّةٍ لِّلشّٰرِبِيْنَ ﴿٤٦﴾

સફેદ ચશ્મએ સાફી સે ભરે જામ પેશ કિયે જાએંગે, જો પીને વાલોં કે લિયે સરાપા લઝઝત હોંગે.

لَا فِيْهَا غَوْلٌ وَّلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَعِنْدَهُمْ

જિસ મેં ન સર ચકરાના હોગા ઔર ન ઉસ કી વજહ સે નશા આએગા. ઔર ઉન કે પાસ

قٰصِرٰتُ الطَّرْفِ عِيْنٌ ﴿٤٨﴾ كَاَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُوْنٌ ﴿٤٩﴾

નીચી નિગાહોં વાલી, બડી આંખોં વાલી હૂરેં હોંગી. ગોયા કે છુપા કર રખે હુવે અન્ડે હૈં.

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ يَّتَسَآءَلُوْنَ ﴿٥٠﴾ قَالَ

ફિર ઉન મેં સે એક દૂસરે સે રૂબરૂ હો કર સવાલ કરેંગે. ઉન મેં સે

قَآئِلٌ مِّنْهُمْ اِنِّيْ كَانَ لِيْ قَرِيْنٌ ﴿٥١﴾ يَّقُوْلُ اَئِنَّكَ

એક કેહને વાલા કહેગા કે મેરા એક સાથી થા. જો કહા કરતા થા કે કયા તૂ ભી તસ્દીક

لَمِنَ الْمُصَدِّقِيْنَ ﴿٥٢﴾ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ عِظَامًا

કરને વાલોં મેં સે હૈ? કે જબ હમ મર જાએંગે ઔર મિટ્ટી ઔર હડ્ડિયાં હો જાએંગે

ءَاِنَّا لَمَدِيْنُوْنَ ﴿٥٣﴾ قَالَ هَلْ اَنْتُمْ مُّطَّلِعُوْنَ ﴿٥٤﴾

કયા તબ હમ સે હિસાબ લિયા જાએગા? તો વો કહેગા કે કયા તુમ જાંક કર દેખોગે?

فَاطَّلَعَ فَرَاٰهُ فِيْ سَوَآءِ الْجَحِيْمِ ﴿٥٥﴾ قَالَ تَاللّٰهِ

ફિર વો જાંકેગા, તો ઉસ સાથી કો જહન્નમ કે બીચ મેં દેખેગા. કહેગા કે અલ્લાહ કી કસમ!

اِنْ كِدْتَّ لَتُرْدِيْنِ ﴿٥٦﴾ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّيْ لَكُنْتُ

યકીનન તૂ તો કરીબ થા કે મુજે ભી હલાક કર દેતા. ઔર અગર મેરે રબ કી નેઅમત ન હોતી તો મૈં ભી

مِنَ الْمُحْضَرِيْنَ ﴿٥٧﴾ اَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِيْنَ ﴿٥٨﴾ اِلَّا مَوْتَتَنَا

પકડે જાને વાલોં મેં હોતા. કયા ફિર યે સચ નહીં કે હમ (જન્નતિયોં) કો મરના નહીં? મગર હમારી

الْاُوْلٰى وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِيْنَ ۝٥٩ اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ

પેહલી મૌત ઔર હમેં અઝાબ નહીં હોગા. યકીનન યે ભારી

الْعَظِيْمُ ۝٦٠ لِمِثْلِ هٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعٰمِلُوْنَ ۝٦١ اَذٰلِكَ

કામ્યાબી હૈ. ઉસી જૈસે કે લિયે અમલ કરને વાલોં કો અમલ કરના ચાહિયે. કયા યે

خَيْرٌ نُّزُلًا اَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّوْمِ ۝٦٢ اِنَّا جَعَلْنٰهَا فِتْنَةً

મેહમાની કે ઐતેબાર સે બેહતર હૈ યા ઝક્કૂમ કા દરખ્ત? યકીનન હમ ને ઉસે ઝાલિમોં કે લિયે

لِّلظّٰلِمِيْنَ ۝٦٣ اِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِيْٓ اَصْلِ الْجَحِيْمِ ۝٦٤

આઝમાઈશ કા ઝરિયા બનાયા હૈ. યકીનન વો એક દરખ્ત હૈ, જો કઅરે જહન્નમ સે નિકલતા હૈ.

طَلْعُهَا كَاَنَّهٗ رُءُوْسُ الشَّيٰطِيْنِ ۝٦٥ فَاِنَّهُمْ

ઉસ કે ખોશે ઐસે હૈં ગોયા વો શયાતીન કે સર હૈં. ફિર વો

لَاٰكِلُوْنَ مِنْهَا فَمَالِـُٔوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ ۝٦٦ ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ

ઉસ સે ખાએંગે, ફિર ઉસી સે પેટ ભરેંગે. ફિર ઉન કો

عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيْمٍ ۝٦٧ ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاْ

ઉસ પર ગર્મ પાની સે પીના હોગા. ફિર ઉન કો ઝરૂર દોઝખ કી તરફ

اِلَى الْجَحِيْمِ ۝٦٨ اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اٰبَآءَهُمْ ضَآلِّيْنَ ۝٦٩ فَهُمْ

લૌટના હોગા. ઉન્હોં ને અપને બાપ દાદા કો ગુમરાહ પાયા. ફિર વો

عَلٰٓى اٰثٰرِهِمْ يُهْرَعُوْنَ ۝٧٠ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَكْثَرُ

ઉન કે નિશાનાતે કદમ પર તેઝ દૌડ રહે હૈં. ઔર યકીનન ઉન સે પેહલે વાલોં કી અકસરીય્યત

الْاَوَّلِيْنَ ۝٧١ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا فِيْهِمْ مُّنْذِرِيْنَ ۝٧٢

ગુમરાહ થી. ઔર હમ ને ઉન મેં ભી ડરાને વાલે રસૂલ ભેજે.

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِيْنَ ۝٧٣ اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ

ફિર આપ દેખિયે કે ઉન લોગોં કા અન્જામ કૈસા હુવા જિન્હેં ડરાયા ગયા થા? મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે

الْمُخْلَصِيْنَ ۝٧٤ وَلَقَدْ نَادٰىنَا نُوْحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيْبُوْنَ ۝٧٥ ع ٢ ٣

હુવે બન્દે. ઔર તહકીક કે હમેં નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) ને પુકારા, ફિર હમ કિત્ને અચ્છે દુઆ કબૂલ કરને વાલે હૈં.

وَنَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ۝٧٦ وَجَعَلْنَا

ઔર હમ ને નૂહ (અલૈહિસ્સલામ) કો ઔર ઉન કે માનને વાલોં કો ભારી મુસીબત સે નજાત દી. ઔર હમ ને

ذُرِّيَّتَهٗ هُمُ الْبٰقِيْنَ ﴿٧٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿٧٨﴾ سَلٰمٌ

ઉન કી ઝુરરીયત હી કો બાકી રેહને વાલા બનાયા. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મેં છોડ દિયા. સલામતી હો

عَلٰى نُوْحٍ فِي الْعٰلَمِيْنَ ﴿٧٩﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٨٠﴾

નુહ (અલૈહિસ્સલામ) પર તમામ જહાન વાલોં મેં. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿٨١﴾ ثُمَّ اَغْرَقْنَا

વો હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ફિર હમ ને દૂસરોં કો

الْاٰخَرِيْنَ ﴿٨٢﴾ وَاِنَّ مِنْ شِيْعَتِهٖ لَاِبْرٰهِيْمَ ﴿٨٣﴾ اِذْ جَآءَ وقف لازم

ગર્ક કિયા. ઔર ઉન કે હમમસ્લકોં મેં સે અલબત્તા ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) થે. જબ વો અપને રબ કે

رَبَّهٗ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿٨٤﴾ اِذْ قَالَ لِاَبِيْهِ وَ قَوْمِهٖ

પાસ કલ્બે સલીમ લે કર આએ. જબ કે ઉન્હોં ને અપને બાપ ઔર અપની કૌમ સે ફરમાયા કે

مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿٨٥﴾ اَئِفْكًا اٰلِهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِيْدُوْنَ ﴿٨٦﴾

કિન ચીઝોં કી તુમ ઈબાદત કરતે હો? કયા અલ્લાહ કે સિવા જૂઠે માબૂદોં કો તુમ ચાહતે હો?

فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٧﴾ فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُوْمِ ﴿٨٨﴾

ફિર રબ્બુલ આલમીન કે મુતઅલ્લિક તુમ્હારા કયા ગુમાન હૈ? ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને સિતારોં મેં એક નિગાહ કી.

فَقَالَ اِنِّيْ سَقِيْمٌ ﴿٨٩﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿٩٠﴾ فَرَاغَ

ઔર ફરમાયા કે મૈં બીમાર હું ચુનાંચે વો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો છોડ કર પુશ્ત ફેર કર ચલે ગએ. ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ)

اِلٰٓى اٰلِهَتِهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿٩١﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿٩٢﴾

ઉન કે માબૂદોં કે પાસ ચુપકે સે જા પહોંચે, ઔર ફરમાયા કયા તુમ ખાતે નહીં હો? તુમ્હેં કયા હુવા તુમ બોલતે નહીં હો?

فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ﴿٩٣﴾ فَاَقْبَلُوْٓا اِلَيْهِ يَزِفُّوْنَ ﴿٩٤﴾

ફિર ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કુવ્વત સે ઉન કો મારને લગે. ફિર વો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સામને આએ તેઝ દૌડતે હુવે.

قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَنْحِتُوْنَ ﴿٩٥﴾ وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ

ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને પૂછા કયા તુમ ઈબાદત કરતે હો ઐસી ચીઝોં કી જિન કો ખુદ તરાશતે હો ? હાલાંકે અલ્લાહ ને તુમ્હેં ભી

وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٩٦﴾ قَالُوا ابْنُوْا لَهٗ بُنْيَانًا فَاَلْقُوْهُ فِي الْجَحِيْمِ ﴿٩٧﴾

પૈદા કિયા ઔર ઉન કો ભી જો તુમ બનાતે હો. વો બોલે તુમ ઉસ કે લિયે એક ઈમારત તામીર કરો, ફિર ઉસ કો આતિશકદે મેં ડાલ દો.

فَاَرَادُوْا بِهٖ كَيْدًا فَجَعَلْنٰهُمُ الْاَسْفَلِيْنَ ﴿٩٨﴾ وَقَالَ اِنِّيْ

ફિર ઉન્હોં ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ બુરે મકર કા ઈરાદા કિયા, તો હમ ને ઉન્હી કો ઝલીલ બના દિયા. ઔર ઈબ્રાહીમ

ذَاهِبٌ اِلٰى رَبِّىْ سَيَهْدِيْنِ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِىْ

(અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા મૈં અપને રબ કી તરફ જા રહા હું, અનકરીબ વો મુજે રાસ્તા દિખાએગા. એ મેરે રબ! તૂ મુજે

مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنٰهُ بِغُلٰمٍ حَلِيْمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ

સુલ્હા મેંસે ઔલાદ અતા કર. તો હમ ને ઉન્હેં બશારત દી હિલ્મ વાલે લડકે કી. ફિર જબ વો લડકા ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કે સાથ

السَّعْىَ قَالَ يٰبُنَىَّ اِنِّىْٓ اَرٰى فِى الْمَنَامِ اَنِّىْٓ اَذْبَحُكَ

દૌડને (કી ઉમ્ર)કો પહોંચ ગયા, તો ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) ને ફરમાયા એ મેરે બેટે! મૈં ખ્વાબ દેખ રહા હૂં કે મૈં તુજે ઝબહ કર રહા

فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى ؕ قَالَ يٰٓاَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ ۫

હૂં, ઈસ લિયે તૂ દેખ લે, તેરી ક્યા રાય હૈ? બેટે ને કહા કે એ મેરે અબ્બા! આપ કર ગુઝરિયે જિસ કા આપ કો હુક્મ દિયા જા રહા હૈ.

سَتَجِدُنِىْٓ اِنْ شَآءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰبِرِيْنَ ﴿١٠٢﴾ فَلَمَّآ اَسْلَمَا

અગર અલ્લાહ ને ચાહા તો અનકરીબ આપ મુજે સબ્ર કરને વાલા પાએંગે. ફિર જબ દોનોં ને હુક્મ માન લિયા ઔર ઈબ્રાહીમ

وَتَلَّهٗ لِلْجَبِيْنِ ﴿١٠٣﴾ وَنَادَيْنٰهُ اَنْ يّٰٓاِبْرٰهِيْمُ ﴿١٠٤﴾ قَدْ

(અલૈહિસ્સલામ) ને બેટે કો પેશાની કે બલ લિટા દિયા. ઔર હમ ને ઈબ્રાહીમ (અલૈહિસ્સલામ) કો આવાઝ દી કે એ ઈબ્રાહીમ! યકીનન

صَدَّقْتَ الرُّءْيَا ۚ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٠٥﴾

આપ ને ખ્વાબ સચ કર દિખાયા. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

اِنَّ هٰذَا لَهُوَ الْبَلٰٓؤُا الْمُبِيْنُ ﴿١٠٦﴾ وَفَدَيْنٰهُ بِذِبْحٍ

અલબત્તા યે ખુલા ઈમ્તિહાન થા. ઔર હમ ને એક અઝીમ ઝબીહા ઉન્હેં ફિદયે મેં

عَظِيْمٍ ﴿١٠٧﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِى الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٠٨﴾ سَلٰمٌ

દિયા. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મેં છોડ દિયા. સલામતી હો ઈબ્રાહીમ

عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ ﴿١٠٩﴾ كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١١٠﴾ اِنَّهٗ

(અલૈહિસ્સલામ) પર. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં. બેશક વો

مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١١١﴾ وَبَشَّرْنٰهُ بِاِسْحٰقَ نَبِيًّا

હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ઔર હમ ને ઉન્હેં બશારત દી ઈસ્હાક (અલૈહિસ્સલામ) કી જો નબી હોંગે,

مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿١١٢﴾ وَ بٰرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلٰٓى اِسْحٰقَ ؕ

સુલ્હા મેં સે હોંગે. ઔર હમ ને ઉન પર ઔર ઈસ્હાક (અલૈહિસ્સલામ) પર બરકતેં નાઝિલ ફરમાઈ.

وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَّظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُبِيْنٌ ﴿١١٣﴾ وَلَقَدْ مَنَنَّا ع ٣ ٣٩ ٧

ઔર દોનોં કી ઔલાદ મેં સે કુછ નેક હૈં ઔર કુછ અપની જાન પર ખુલા ઝુલ્મ કરને વાલે હૈં. યકીનન હમ ને

عَلٰى مُوْسٰى وَ هٰرُوْنَ ﴿١١٤﴾ وَ نَجَّيْنٰهُمَا وَ قَوْمَهُمَا

મૂસા (અલૈહિસ્સલામ) ઔર હારૂન (અલૈહિસ્સલામ) પર એહસાન કિયા. ઔર હમ ને ઉન દોનોં કો ઔર ઉન કી કૌમ કો ભારી

مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيْمِ ﴿١١٥﴾ وَ نَصَرْنٰهُمْ فَكَانُوْا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿١١٦﴾

મુસીબત સે નજાત દી. ઔર હમ ને ઉન કી નુસ્રત કી, ફિર વહી ગાલિબ રહે.

وَاٰتَيْنٰهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَبِيْنَ ﴿١١٧﴾ وَهَدَيْنٰهُمَا الصِّرَاطَ

ઔર હમ ને ઉન દોનોં કો સાફ સાફ બયાન કરને વાલી કિતાબ દી. ઔર હમ ને ઉન દોનોં કો સીધે રાસ્તે કી

الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١١٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١١٩﴾ سَلٰمٌ

રહનુમાઈ કી. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મે છોડ દિયા. સલામતી હો

عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ ﴿١٢٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٢١﴾

મૂસા ઔર હારૂન (અલૈહિમસ્સલામ) પર. યકીનન હમ નેકી કરને વાલોં કો ઈસી તરહ બદલા દેતે હૈં.

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٢٢﴾ وَاِنَّ اِلْيَاسَ

વો હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ઔર યકીનન ઈલ્યાસ (અલૈહિસ્સલામ)

لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٢٣﴾ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿١٢٤﴾ اَتَدْعُوْنَ

પૈગમ્બરોં મેં સે થે. જબ ઉન્હોં ને અપની કૌમ સે ફરમાયા કયા તુમ ડરતે નહીં હો? કયા તુમ પુકારતે હો

بَعْلًا وَّتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿١٢٥﴾ اللّٰهَ رَبَّكُمْ وَرَبَّ

બઅલ બુત કો ઔર તુમ છોડ દેતે હો બનાને વાલોં મેં સબ સે બેહતરીન બનાને વાલે અલ્લાહ કો, અપને રબ કો ઔર અપને

اٰبَآئِكُمُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٢٦﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٢٧﴾

પેહલે બાપ દાદાઓં કે રબ કો. ફિર ઉન્હોં ને ઉન કો જુઠલાયા, ફિર વો ઝરૂર પકડે જાએંગે.

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٢٨﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿١٢٩﴾

મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે. ઔર હમ ને ઉન કા તઝકિરા પીછે આને વાલોં મેં છોડ દિયા.

سَلٰمٌ عَلٰٓى اِلْ يَاسِيْنَ ﴿١٣٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٣١﴾

સલામતી હો ઈલ્યાસીન પર. ઈસી તરહ હમ નેકી કરને વાલોં કો બદલા દેતે હૈં.

اِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿١٣٢﴾ وَاِنَّ لُوْطًا

યકીનન વો હમારે મોમિન બન્દોં મેં સે થે. ઔર યકીનન લૂત (અલૈહિસ્સલામ) પૈગમ્બરોં

لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٣٣﴾ اِذْ نَجَّيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٣٤﴾ اِلَّا عَجُوْزًا

મેં સે થે. જબ કે હમ ને ઉન્હેં ઔર ઉન કે ઘરવાલોં કો, સબ કો નજાત દી. મગર બુઢ્ઢિયા

فِي الْغٰبِرِيْنَ ﴿١٣٥﴾ ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاٰخَرِيْنَ ﴿١٣٦﴾ وَاِنَّكُمْ لَتَمُرُّوْنَ

જો હલાક હોને વાલોં મે હો ગઈ. ફિર હમ ને દૂસરોં કો હલાક કર દિયા. ઔર યકીનન તુમ ઉન પર સુબ્હ

عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِيْنَ ﴿١٣٧﴾ وَبِالَّيْلِ ۭ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿١٣٨﴾ ع ٢٤ ٥

ઔર રાત કે વક્ત ગુઝરતે હો. કયા ફિર તુમ અકલ નહીં રખતે ?

وَاِنَّ يُوْنُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٣٩﴾ اِذْ اَبَقَ اِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُوْنِ ﴿١٤٠﴾

ઔર યકીનન યૂનુસ (અલૈહિસ્સલામ) પૈગમ્બરોં મેં સે થે. જબ વો ભરી હુઈ કશતી કી તરફ ભાગે.

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِيْنَ ﴿١٤١﴾ فَالْتَقَمَهُ الْحُوْتُ

ફિર કશતી વાલોં ને કુરઆઅન્દાઝી કી, પસ વો સમન્દર મેં ડાલે જાને વાલે હો ગએ. ફિર ઉન કો મછલી ને લુકમા બના લિયા

وَهُوَ مُلِيْمٌ ﴿١٤٢﴾ فَلَوْلَآ اَنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِيْنَ ﴿١٤٣﴾ لَلَبِثَ

ઈસ હાલ મેં કે યે અપને કો મલામત કર રહે થે. ફિર અગર વો તસ્બીહ કરને વાલે ન હોતે. તો ઝરૂર વો કબ્રોં

فِيْ بَطْنِهٖٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٤٤﴾ فَنَبَذْنٰهُ بِالْعَرَآءِ وَهُوَ النصف

સે મુર્દે ઉઠાએ જાને કે દિન તક મછલી કે પેટ મેં રેહતે. ફિર હમ ને ઉન્હેં ફેંક દિયા ખુલે મૈદાન મેં ઈસ હાલ

سَقِيْمٌ ﴿١٤٥﴾ وَاَنْۢبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَّقْطِيْنٍ ﴿١٤٦﴾

મેં કે વો બીમાર થે. ઔર હમ ને ઉન પર એક બેલદાર દરખ્ત ઉગા દિયા.

وَاَرْسَلْنٰهُ اِلٰى مِائَةِ اَلْفٍ اَوْ يَزِيْدُوْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاٰمَنُوْا

ઔર હમ ને ઉન કો એક લાખ યા ઝયાદા ઈન્સાનોં કી તરફ રસૂલ બના કર ભેજા. પસ વો ઈમાન લાએ,

فَمَتَّعْنٰهُمْ اِلٰى حِيْنٍ ﴿١٤٨﴾ فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَنَاتُ

તો હમ ને ઉન્હેં મુતમત્તિઅ કિયા એક વક્ત તક કે લિયે. ફિર આપ ઉન સે પૂછિયે ક્યા આપ કે રબ કે લિયે બેટિયાં ઔર

وَلَهُمُ الْبَنُوْنَ ﴿١٤٩﴾ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰۗىِٕكَةَ اِنَاثًا وَّهُمْ

ઉન કે લિયે બેટે? યા હમ ને ફરિશ્તોં કો બેટિયાં બનાયા ઈસ હાલ મેં કે વો

شٰهِدُوْنَ ﴿١٥٠﴾ اَلَآ اِنَّهُمْ مِّنْ اِفْكِهِمْ لَيَقُوْلُوْنَ ﴿١٥١﴾

દેખ રહે થે? સુનો! યકીનન વો અપને પાસ સે ઘડા હુવા જૂઠ બક રહે હૈં.

وَلَدَ اللّٰهُ ۙ وَاِنَّهُمْ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١٥٢﴾ اَصْطَفَى الْبَنَاتِ

કે અલ્લાહ ને ઔલાદ બનાઈ હૈ. ઔર યકીનન યે જૂઠે હૈં. કયા અલ્લાહ ને બેટિયાં ચુન કર ખુદ લીં

عَلَى الْبَنِيْنَ ﴿١٥٣﴾ مَا لَكُمْ ۣ كَيْفَ تَحْكُمُوْنَ ﴿١٥٤﴾ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ﴿١٥٥﴾

બેટોં કે મુકાબલે મેં? તુમ્હેં કયા હુવા, તુમ કૈસે ફૈસલે કરતે હો? કયા તુમ નસીહત નહીં પકડતે?

اَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥٧﴾ فَاْتُوْا بِكِتٰبِكُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿١٥٨﴾

યા તુમ્હારે પાસ રોશન દલીલ હૈ? તો અપની કિતાબ લાઓ અગર તુમ સચ્ચે હો.

وَ جَعَلُوْا بَيْنَهٗ وَ بَيْنَ الْجِنَّةِ نَسَبًا ؕ وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ

ઔર યે અલ્લાહ ઔર જિન્નાત કે દરમિયાન નસબ બયાન કરતે હૈં. હાલાંકે જિન્નાત કો પક્કા યકીન હૈ

اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٥٩﴾

કે વો હાઝિર કિયે જાએંગે. અલ્લાહ પાક હૈ ઉન ચીઝોં સે જો યે બયાન કરતે હૈં.

اِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٦٠﴾ فَاِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُوْنَ ﴿١٦١﴾ مَآ اَنْتُمْ

મગર અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે. ફિર તુમ ઔર વો જિન કી તુમ ઈબાદત કરતે હો, અલ્લાહ કે ખિલાફ

عَلَيْهِ بِفٰتِنِيْنَ ﴿١٦٢﴾ اِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيْمِ ﴿١٦٣﴾ وَمَا مِنَّآ

ગુમરાહ નહીં કર સકતે, મગર ઉસી કો જો જહન્નમરસીદ હોને વાલા હૈ. (મુશરિકીન કે બરઅક્સ ફરિશ્તે તો કેહતે હૈં)

اِلَّا لَهٗ مَقَامٌ مَّعْلُوْمٌ ﴿١٦٤﴾ وَّاِنَّا لَنَحْنُ الصَّآفُّوْنَ ﴿١٦٥﴾

ઔર હમ મેં સે હર એક કા મકામ મુતઅય્યન હૈ. ઔર હમ તો સફ બનાતે હૈં.

وَاِنَّا لَنَحْنُ الْمُسَبِّحُوْنَ ﴿١٦٦﴾ وَاِنْ كَانُوْا لَيَقُوْلُوْنَ ﴿١٦٧﴾ لَوْ اَنَّ عِنْدَنَا

ઔર હમ તો તસ્બીહ કરને વાલે હૈં. હાલાંકે યે મુશરિક કેહતે થે કે અગર હમારે પાસ

ذِكْرًا مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ ﴿١٦٨﴾ لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلَصِيْنَ ﴿١٦٩﴾

પેહલે લોગોં કી નસીહત હોતી, તો ઝરૂર હમ અલ્લાહ કે ખાલિસ કિયે હુવે બન્દે હો જાતે.

فَكَفَرُوْا بِهٖ فَسَوْفَ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٧٠﴾ وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا

ફિર ઉન્હોં ને ઉસી કે સાથ કુફ્ર કિયા, ફિર જલ્દ હી ઉન્હેં પતા ચલ જાએગા. ઔર યકીનન હમારે ભેજે હુવે

لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٧١﴾ اِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُوْرُوْنَ ﴿١٧٢﴾

પૈગમ્બરોં કે મુતઅલ્લિક હમારા પેહલે સે હુકમ હો ચુકા હૈ, કે ઉન કી ઝરૂર નુસ્રત કી જાએગી.

وَ اِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغٰلِبُوْنَ ﴿١٧٣﴾ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٤﴾

ઔર હમારા લશકર હી ગાલિબ રહેગા. ઈસ લિયે આપ ઉન સે એક વક્ત તક મુંહ ફેર લીજિયે.

وَّاَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٥﴾ اَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿١٧٦﴾

ઔર આપ ઉન કો દેખતે રહિયે, ફિર વો ભી દેખ લેંગે. કયા હમારા અઝાબ યે જલ્દી તલબ કર રહે હૈં?

فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَآءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿١٧٧﴾ وَتَوَلَّ

ફિર જબ અઝાબ ઉન કે આંગન મેં ઉતરેગા, તો ઉન લોગોં કી સુબ્હ બુરી હોગી જિન્હેં ડરાયા ગયા થા. ઔર આપ

عَنْهُمْ حَتّٰى حِيْنٍ ﴿١٧٨﴾ وَّاَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُوْنَ ﴿١٧٩﴾

ઉન સે એક વક્ત તક ઐરાઝ કીજિયે. ઔર આપ દેખતે રહિયે, ફિર વો ભી દેખ લેંગે.

سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ﴿١٨٠﴾ وَسَلٰمٌ

આપ કા રબ પાક હૈ, ઈઝઝત વાલા રબ હૈ, પાક હૈ ઉન બાતોં સે જો યે બયાન કર રહે હૈં. ઔર સલામતી હો

عَلَى الْمُرْسَلِيْنَ ﴿١٨١﴾ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٨٢﴾ ع ٥

પૈગમ્બરોં પર. ઔર તમામ તારીફેં અલ્લાહ રબ્બુલ આલમીન કે લિયે હૈં.

اٰيَاتُهَا ٨٨ (٣٨) سُوْرَةُ صٓ مَكِّيَّةٌ (٣٨) رُكُوْعَاتُهَا ٥

ઔર ૫ રુકૂઅ હૈં સૂરએ સાદ મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૮૮ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

صٓ وَالْقُرْاٰنِ ذِى الذِّكْرِ ﴿١﴾ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

સાદ, નસીહત વાલે કુર્આન કી કસમ! બલ્કે વો લોગ જો કાફિર હૈં

فِيْ عِزَّةٍ وَّشِقَاقٍ ﴿٢﴾ كَمْ اَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ

વો ઝબરદસ્તી ઔર મુખાલફત મેં હૈં. ઉન સે પેહલે બહોત સી કૌમોં કો હમ ને હલાક કિયા,

فَنَادَوْا وَّلَاتَ حِيْنَ مَنَاصٍ ﴿٣﴾ وَعَجِبُوْٓا اَنْ جَآءَهُمْ

ફિર ઉન્હોં ને પુકારા, ઔર વો છુટકારે કા વકત નહીં થા. ઔર ઉન કો તઅજ્જુબ હુવા ઈસ બાત સે કે ઉન કે પાસ

مُّنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُوْنَ هٰذَا سٰحِرٌ كَذَّابٌ ﴿٤﴾

ઉન્હી મેં સે એક ડરાને વાલા આયા. ઔર કાફિરોં ને કહા કે યે જૂઠા જાદૂગર હૈ.

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلٰهًا وَّاحِدًا اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٥﴾

કયા ઉસ ને તમામ માબૂદોં કા એક માબૂદ બના દિયા? યકીનન યે બડી અજીબ બાત હૈ.

وَانْطَلَقَ الْمَلَاُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوْا وَاصْبِرُوْا عَلٰٓى اٰلِهَتِكُمْ

ઔર ઉન કે સરદાર યે કેહતે હુવે ચલે ગએ કે તુમ ભી ચલો ઔર અપને માબૂદોં હી કે સાથ ચિપકે રહો.

اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُّرَادُ ﴿٦﴾ مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا فِى الْمِلَّةِ

યે તો કોઈ ગર્ઝ વાલી બાત હૈ. ઉસ કો હમ ને પિછલે દીન મેં

الْاٰخِرَةِ اِنْ هٰذَآ اِلَّا اخْتِلَاقٌ ﴿٧﴾ ءَاُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ

નહીં સુના. યકીનન યે તો સિર્ફ ઘડી હુઈ બાત હૈ. હમારે દરમિયાન મેં સે કયા ઈસી પર યે કુર્આન

مِنۢ بَيۡنِنَا ؕ بَلۡ هُمۡ فِىۡ شَكٍّ مِّنۡ ذِكۡرِىۡ ۚ

ઉતારા ગયા? બલ્કે વો મેરે ઝિક્ર કી તરફ સે શક મેં હૈં.

بَلۡ لَّمَّا يَذُوۡقُوۡا عَذَابِ ۟ؕ اَمۡ عِنۡدَهُمۡ خَزَآئِنُ رَحۡمَةِ رَبِّكَ

બલ્કે અબ તક ઉન્હોં ને મેરા અઝાબ ચખા નહીં. યા ઉન કે પાસ તેરે રબ કી રહમત કે ખઝાને હૈં?

الۡعَزِيۡزِ الۡوَهَّابِ ۚ﴿۹﴾ اَمۡ لَهُمۡ مُّلۡكُ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ

જો ઝબરદસ્ત હૈ, બહોત દેને વાલા હૈ. યા ઉન કે લિયે આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી

وَمَا بَيۡنَهُمَا ۖۚ فَلۡيَرۡتَقُوۡا فِى الۡاَسۡبَابِ ﴿۱۰﴾ جُنۡدٌ مَّا هُنَالِكَ

સલ્તનત હૈ? તો ઉન્હેં ચાહિયે કે રસ્સિયોં કે ઝરિયે ઉપર ચઢ્હ જાએં. યે ભી એક ફૌજ હૈ ઉન ગિરોહોં

مَهۡزُوۡمٌ مِّنَ الۡاَحۡزَابِ ﴿۱۱﴾ كَذَّبَتۡ قَبۡلَهُمۡ قَوۡمُ نُوۡحٍ وَّعَادٌ

મેં સે જો યહાં શિકસ્ત ખા ચુકે હૈં. ઉન સે પેહલે કૌમે નૂહ ઔર કૌમે આદ

وَّ فِرۡعَوۡنُ ذُو الۡاَوۡتَادِ ۙ﴿۱۲﴾ وَثَمُوۡدُ وَقَوۡمُ لُوۡطٍ وَّاَصۡحٰبُ

ઔર મેંખોં વાલે ફિરઔન ને ઔર કૌમે સમૂદ ઔર કૌમે લૂત ઔર અયકહ વાલોં

لْـَٔيْكَةِ ؕ اُولٰٓئِكَ الۡاَحۡزَابُ ﴿۱۳﴾ اِنۡ كُلٌّ اِلَّا كَذَّبَ

ને ભી તકઝીબ કી. યહી ગિરોહ હૈં. ઇન સબ હી ને રસૂલોં કો

الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ﴿۱۴﴾ وَمَا يَنۡظُرُ هٰٓؤُلَآءِ اِلَّا صَيۡحَةً ع

જુઠલાયા, ફિર મેરા અઝાબ નાઝિલ હુવા. ઔર યે મુન્તઝિર નહીં હૈં મગર એક લમ્બી

وَّاحِدَةً مَّا لَهَا مِنۡ فَوَاقٍ ﴿۱۵﴾ وَقَالُوۡا رَبَّنَا عَجِّلۡ لَّنَا

આવાઝ કે, જિસ કે લિયે દરમિયાની વકફા નહીં હૈ. ઔર ઉન્હોં ને કહા કે એ હમારે રબ! તૂ હમારે લિયે

قِطَّنَا قَبۡلَ يَوۡمِ الۡحِسَابِ ﴿۱۶﴾ اِصۡبِرۡ عَلٰى مَا يَقُوۡلُوۡنَ

હિસાબ કે દિન સે પેહલે હમારા હિસાબ જલ્દી લે લે. આપ સબ્ર કીજિયે ઉન બાતોં પર જો યે કહ રહે હૈં ઔર હમારે બન્દે દાવૂદ

وَاذۡكُرۡ عَبۡدَنَا دَاوٗدَ ذَا الۡاَيۡدِ ۚ اِنَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿۱۷﴾ اِنَّا سَخَّرۡنَا

(અલૈહિસ્સલામ) કા તઝકિરા કીજિયે જો કુવ્વત વાલે થે. વો અલ્લાહ કી તરફ બહોત રુજૂઅ હોને વાલે થે. હમ ને ઉન

الۡجِبَالَ مَعَهٗ يُسَبِّحۡنَ بِالۡعَشِىِّ وَالۡاِشۡرَاقِ ۙ﴿۱۸﴾ وَالطَّيۡرَ

કે સાથ પહાડોં કો મુસખ્ખર કિયા થા જો તસ્બીહ કરતે થે શામ ઔર સુબ્હ કે વક્ત. ઔર પરિન્દે ભી

مَحۡشُوۡرَةً ؕ كُلٌّ لَّهٗۤ اَوَّابٌ ﴿۱۹﴾ وَشَدَدۡنَا مُلۡكَهٗ وَاٰتَيۡنٰهُ

ઇકટ્ઠે હો કર. સબ મિલ કર અલ્લાહ કે આગે રુજૂઅ હોતે થે. ઔર હમ ને ઉન કી સલ્તનત કો મઝબૂત કિયા થા ઔર હમ ને

الْحِكْمَةَ وَ فَصْلَ الْخِطَابِ ﴿٢٠﴾ وَهَلْ اَتٰىكَ نَبَؤُا الْخَصْمِ ۘ وقف لازم

ઉન્હેં હિકમત ઔર ફસ્લે ખિતાબ દિયા થા. ઔર કયા આપ કે પાસ મુદ્દઈયોં કી ખબર પહોંચી,

اِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ﴿٢١﴾ اِذْ دَخَلُوْا عَلٰى دَاوٗدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوْا

જબ વો દીવાર ફલાંગ કર મેહરાબ મેં આએ. દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) પર જબ વો દાખિલ હુવે તો વો ઉન સે ઘબરાએ,

لَا تَخَفْ ۚ خَصْمٰنِ بَغٰى بَعْضُنَا عَلٰى بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا

ઉન્હોં ને કહા કે આપ ન ડરિયે. હમ દો મુદ્દઈ હૈં, હમ મેં સે એક ને દૂસરે પર ઝયાદતી કી હૈ, ઈસ લિયે આપ

بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَآ اِلٰى سَوَآءِ الصِّرَاطِ ﴿٢٢﴾

હમારે દરમિયાન હક કે મુતાબિક ફૈસલા કીજિયે ઔર ઝયાદતી ન કીજિયે ઔર હમારી સીધે રાસ્તે કી તરફ રહનુમાઈ કીજિયે.

اِنَّ هٰذَآ اَخِيْ ۫ لَهٗ تِسْعٌ وَّتِسْعُوْنَ نَعْجَةً وَّلِيَ نَعْجَةٌ وَّاحِدَةٌ ۫

યે મેરા ભાઈ હૈ. ઉસ કી નિનાન્વે ભેડેં થીં ઔર મેરી એક ભેડ થી.

فَقَالَ اَكْفِلْنِيْهَا وَعَزَّنِيْ فِي الْخِطَابِ ﴿٢٣﴾ قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ

તો યે કેહતા હૈ કે વો એક ભી તૂ મુજે દે દે ઔર બાત મેં મુજ પર ઝબરદસ્તી કરતા હૈ. દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને

بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ اِلٰى نِعَاجِهٖ ؕ وَاِنَّ كَثِيْرًا مِّنَ الْخُلَطَآءِ

ફરમાયા ઉસ ને તેરી ભેડ અપની ભેડોં મેં મિલાને કે લિયે માંગ કર તુજ પર ઝુલ્મ કિયા. ઔર અકસર શરીક

لَيَبْغِيْ بَعْضُهُمْ عَلٰى بَعْضٍ اِلَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ عَمِلُوا

એક દૂસરે પર ઝયાદતી હી કરતે હૈં, મગર જો ઈમાન લાએ ઔર નેક કામ

الصّٰلِحٰتِ وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ ؕ وَظَنَّ دَاوٗدُ اَنَّمَا فَتَنّٰهُ

કરતે રહે ઔર ઐસે લોગ થોડે હૈં. ઔર દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) ને ગુમાન કિયા કે હમ ને ઉન કા ઈમ્તિહાન લિયા

فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهٗ وَخَرَّ رَاكِعًا وَّاَنَابَ ﴿٢٤﴾ السجدة فَغَفَرْنَا لَهٗ ذٰلِكَ ؕ السجدة ١٠

તો ઉન્હોં ને અપને રબ સે ઈસ્તિગફાર કિયા ઔર સજદે મેં ગિર પડે ઔર તૌબા કી. તો હમ ને ઉન કી યે ખતા માફ કર દી.

وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ﴿٢٥﴾ يٰدَاوٗدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ

ઔર ઉન કા હમારે નઝદીક બડા મરતબા હૈ ઔર અચ્છા ઠિકાના હૈ. એ દાવૂદ! હમ ને આપ કો જાનશીન

خَلِيْفَةً فِي الْاَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ

બનાયા ઝમીન મેં, ઈસ લિયે આપ ઈન્સાનોં કે દરમિયાન ઈન્સાફ કે સાથ ફૈસલા કીજિયે ઔર ખ્વાહિશ કે પીછે

الْهَوٰى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ؕ اِنَّ الَّذِيْنَ يَضِلُّوْنَ

ન ચલિયે, વરના યે ખ્વાહિશ આપ કો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ગુમરાહ કર દેગી. યકીનન જો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે

عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيْدٌۢ بِمَا نَسُوْا يَوْمَ

ભટકતે હૈં, ઉન કે લિયે સખ્ત અઝાબ હૈ ઇસ વજહ સે કે ઉન્હોં ને હિસાબ કે દિન કો

الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَآءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا ع ٢

ભુલા દિયા. ઔર હમ ને આસ્માન ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી ચીઝેં બેકાર નહીં

بَاطِلًا ؕ ذٰلِكَ ظَنُّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ۚ فَوَيْلٌ لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا

બનાઈ. યે તો કાફિરોં કા ગુમાન હૈ. ફિર કાફિરોં કે લિયે દોઝખ સે

مِنَ النَّارِ ﴿٢٧﴾ اَمْ نَجْعَلُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

હલાકત હૈ. કયા હમ ઉન લોગોં કો જો ઈમાન લાએ ઔર નેક અમલ કરતે રહે

كَالْمُفْسِدِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِيْنَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨﴾

ઝમીન મેં ફસાદ ફૈલાને વાલોં કે માનિન્દ કર દેંગે? યા હમ મુત્તકિયોં કો ફાજિરોં કી તરહ કર દેંગે?

كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ مُبٰرَكٌ لِّيَدَّبَّرُوْٓا اٰيٰتِهٖ وَلِيَتَذَكَّرَ اُولُوا

યે મુબારક કિતાબ હૈ જો હમ ને આપ કી તરફ ઉતારી હૈ તાકે યે ઉસ કી આયતોં મેં ગૌર કરેં ઔર તાકે અક્લ વાલે નસીહત પકડે

الْاَلْبَابِ ﴿٢٩﴾ وَوَهَبْنَا لِدَاوٗدَ سُلَيْمٰنَ ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗٓ

ઔર હમ ને દાવૂદ (અલૈહિસ્સલામ) કો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) અતા કિયે. કિત્ને અચ્છે બન્દે થે! યકીનન વો અલ્લાહ કી

اَوَّابٌ ﴿٣٠﴾ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصّٰفِنٰتُ الْجِيَادُ ۙ ﴿٣١﴾

તરફ રુજૂઅ કરને વાલે થે. જબ ઉન કે સામને શામ કે વક્ત તીન પૈરોં પર ખડે રેહને વાલે ઉમદા ઘોડે પેશ કિયે ગએ.

فَقَالَ اِنِّيْٓ اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّيْ ۚ

તો સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) ને કહા કે મૈં ને રબ કી યાદ છોડ કર માલ સે મહબ્બત કર લી.

حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوْهَا عَلَيَّ ؕ فَطَفِقَ مَسْحًۢا بِالسُّوْقِ

યહાં તક કે સૂરજ પરદે મેં છુપ ગયા. વો ઘોડે મેરે સામને પેશ કરો. ફિર વો ઉન કી પિંડલિયોં ઔર ગર્દનોં પર તલવાર

وَالْاَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمٰنَ وَاَلْقَيْنَا عَلٰى كُرْسِيِّهٖ

ચલાને લગે. તહીકક કે હમ ને સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કા ઇમ્તિહાન લિયા ઔર હમ ને ઉન કી કુરસી પર એક ધડ કો ડાલ દિયા,

جَسَدًا ثُمَّ اَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِيْ وَهَبْ لِيْ مُلْكًا

ફિર વો અલ્લાહ કી તરફ મુતવજ્જેહ હુવે. કેહને લગે એ મેરે રબ! તૂ મેરી મગફિરત કર દે ઔર મુજે ઐસી સલ્તનત અતા ફરમા

لَّا يَنْۢبَغِيْ لِاَحَدٍ مِّنْۢ بَعْدِيْ ۚ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَّرْنَا

જો મેરે બાદ કિસી કે લિયે સઝાવાર ન હો. યકીનન તૂ બહોત ઝયાદા અતા કરને વાલા હૈ. ફિર હમ ને

لَهُ الرِّيْحَ تَجْرِيْ بِاَمْرِهٖ رُخَآءً حَيْثُ اَصَابَ ۝٣٦ وَالشَّيٰطِيْنَ

ઉન કે લિયે હવા કો તાબેઅ કિયા જો ચલતી થી સુલૈમાન (અલૈહિસ્સલામ) કે હુકમ સે નરમી સે જહાં વો ચાહતે. ઔર હર તામીર કરને

كُلَّ بَنَّآءٍ وَّغَوَّاصٍ ۝٣٧ وَّاٰخَرِيْنَ مُقَرَّنِيْنَ فِي الْاَصْفَادِ ۝٣٨

વાલે ઔર ગોતા લગાને વાલે શયાતીન કો તાબેઅ કિયા. ઔર દૂસરે ઝંજીરોં મેં જકડે હુવે હોતે થે.

هٰذَا عَطَآؤُنَا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝٣٩

યે હમારી અતા હૈ, ફિર આપ એહસાન કીજિયે યા રોકે રખિયે, કુછ હિસાબ ન હોગા.

وَاِنَّ لَهٗ عِنْدَنَا لَزُلْفٰى وَحُسْنَ مَاٰبٍ ۝٤٠ وَاذْكُرْ عَبْدَنَآ اَيُّوْبَ ۘ

ઔર ઉન કા હમારે હાં બડા મર્તબા ઔર અચ્છા ઠિકાના હૈ. ઔર યાદ કીજિયે હમારે બન્દે અય્યૂબ (અલૈહિસ્સલામ) કો.

اِذْ نَادٰى رَبَّهٗٓ اَنِّيْ مَسَّنِيَ الشَّيْطٰنُ بِنُصْبٍ وَّعَذَابٍ ۝٤١

જબ કે ઉન્હોં ને અપને રબ કો પુકારા કે મુજે શયતાન ને તકલીફ ઔર અઝીય્યત પહોંચાઈ હૈ.

اُرْكُضْ بِرِجْلِكَ ۚ هٰذَا مُغْتَسَلٌۢ بَارِدٌ وَّشَرَابٌ ۝٤٢

(અલ્લાહ ને ફરમાયા) આપ અપના પૈર ઝમીન સે રગડિયે. યે ઠન્ડા પીને ઔર નહાને કા પાની હૈ.

وَ وَهَبْنَا لَهٗٓ اَهْلَهٗ وَمِثْلَهُمْ مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِّنَّا وَ ذِكْرٰى

ઔર હમ ને ઉન કો ઉન કે ઘર વાલે ઔર ઉન કે જૈસે ઉન કે સાથ ઔર ભી અતા કિયે અપની રહમત સે ઔર અક્લ વાલોં કે લિયે

لِاُولِي الْاَلْبَابِ ۝٤٣ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِّهٖ

નસીહત કે તૌર પર. ઔર (હમ ને કહા) આપ અપને હાથ મેં (તિન્કોં કા) એક ગટ્ઠર લીજિયે, ફિર ઉસે મારિયે

وَلَا تَحْنَثْ ؕ اِنَّا وَجَدْنٰهُ صَابِرًا ؕ نِعْمَ الْعَبْدُ ؕ اِنَّهٗٓ

ઔર કસમ ન તોડિયે. હમ ને ઉન કો સાબિર પાયા. કિત્ને અચ્છે બન્દે થે! વો અલ્લાહ કી તરફ

اَوَّابٌ ۝٤٤ وَاذْكُرْ عِبٰدَنَآ اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ اُولِي

રુજૂઅ હોને વાલે થે. ઔર આપ હમારે બન્દે ઈબ્રાહીમ ઔર ઈસ્હાક ઔર યઅકૂબ (અલૈહિમુસ્સલામ) કા તઝકિરા કીજિયે

الْاَيْدِيْ وَالْاَبْصَارِ ۝٤٥ اِنَّآ اَخْلَصْنٰهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى

જો હાથોં ઔર આંખોં વાલે થે. યકીનન હમ ને ઉન્હેં દારે આખિરત કી યાદ કે લિયે ખાલિસ

الدَّارِ ۝٤٦ وَاِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاَخْيَارِ ۝٤٧

કિયા થા. ઔર વો હમારે નઝદીક અલબત્તા અચ્છે મુન્તખબ કિયે હુવે બન્દોં મેં સે થે. ઔર આપ તઝકિરા

وَاذْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ ؕ وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ ۝٤٨

કીજિયે ઈસ્માઈલ ઔર અલ્યસઅ ઔર ઝુલકિફલ (અલૈહિમુસ્સલામ) કા. ઔર સબ કે સબ અચ્છે લોગોં મેં સે થે.

هٰذَا ذِكْرٌ ؕ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لَحُسْنَ مَاٰبٍ ۙ﴿٤٩﴾ جَنّٰتِ

યે નસીહત હૈ. ઔર મુત્તકિયોં કે લિયે અચ્છા અન્જામ ઝરૂર હૈ. જન્નાતે

عَدْنٍ مُّفَتَّحَةً لَّهُمُ الْاَبْوَابُ ۚ﴿٥٠﴾ مُتَّكِـِٕيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ

અદન હૈં, જિન કે દરવાઝે ઉન કે લિયે ખુલે હોંગે. ઉન મેં વો ટેક લગાએ હુવે હોંગે,

فِيْهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ وَّشَرَابٍ ﴿٥١﴾ وَ عِنْدَهُمْ قٰصِرٰتُ

ઉન મેં વો માંગેંગે બહોત સે મેવે ઔર શરાબ. ઔર ઉન કે પાસ નીચી નિગાહોં વાલી

الطَّرْفِ اَتْرَابٌ ﴿٥٢﴾ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ﴿٥٣﴾ الثلثة

હમઉમ્ર હૂરેં હોંગી. (કહા જાએગા) યે વો નેઅમતેં હૈં જિન કા હિસાબ કે દિન કે લિયે તુમ સે વાદા કિયા જાતા થા.

اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ نَّفَادٍ ۚ﴿٥٤﴾ هٰذَا ؕ وَاِنَّ لِلطّٰغِيْنَ

યે હમારી ઐસી રોઝી હૈ જિસ કે લિયે ખત્મ હોના નહીં. યે તો હોગા. ઔર સરકશોં કા અલબત્તા

لَشَرَّ مَاٰبٍ ۙ﴿٥٥﴾ جَهَنَّمَ ۚ يَصْلَوْنَهَا ۚ فَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٥٦﴾ هٰذَا ۙ

બુરા ઠિકાના હૈ. જહન્નમ હૈ. જિસ મેં વો દાખિલ હોંગે. ફિર વો બુરી આરામગાહ હૈ. યે અઝાબ હૈ,

فَلْيَذُوْقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّغَسَّاقٌ ۙ﴿٥٧﴾ وَّاٰخَرُ مِنْ شَكْلِهٖۤ اَزْوَاجٌ ؕ﴿٥٨﴾

ફિર ઉન્હેં ચાહિયે કે ઉસ કો ચખેં ગર્મ પાની ઔર પીપ. ઔર ઉસી શકલ કે દૂસરે અઝાબ ભી હોંગે.

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ ۚ لَا مَرْحَبًۢا بِهِمْ ؕ اِنَّهُمْ صَالُوا

(દોઝખી કહેંગે) યે એક ઔર જમાઅત તુમ્હારે સાથ ઘુસ રહી હૈ. ઉન કે લિયે મરહબા ન હો. વો આગ મેં દાખિલ

النَّارِ ﴿٥٩﴾ قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ ۟ لَا مَرْحَبًۢا بِكُمْ ؕ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوْهُ

હોને વાલે હૈં. વો બોલેંગે બલ્કે તુમ્હારે લિયે મરહબા ન હો. તુમ હી ને ઇસ કો હમારી લિયે પેહલે સે તૈયાર કિયા,

لَنَا ۚ فَبِئْسَ الْقَرَارُ ﴿٦٠﴾ قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا

ફિર યે બુરી ઠેહેરને કી જગા હૈ. વો કહેંગે એ હમારે રબ! જિસ ને ભી ઇસ કો હમારે લિયે પેહલે સે તૈયાર કિયા હો,

فَزِدْهُ عَذَابًا ضِعْفًا فِي النَّارِ ﴿٦١﴾ وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى

તો તૂ ઉસે દોઝખ મેં દુગના અઝાબ દે. ઔર વો કહેંગે કે કયા હુવા કે હમ નહીં

رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِّنَ الْاَشْرَارِ ؕ﴿٦٢﴾ اَتَّخَذْنٰهُمْ سِخْرِيًّا

દેખતે ઉન મરદોં કો જિન કો હમ બુરા સમજતે થે? કયા ઉન કો હમ ને મઝાક બનાયા થા

اَمْ زَاغَتْ عَنْهُمُ الْاَبْصَارُ ﴿٦٣﴾ اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ

યા ઉન સે હમારી નિગાહેં ચૂક ગઈ હૈં? બેશક યે હક હૈ, દોઝખિયોં કા

ع ٤ ٤٤ ٣

اَهۡلِ النَّارِ ﴿۶۴﴾ قُلۡ اِنَّمَاۤ اَنَا مُنۡذِرٌ ۖ وَّمَا مِنۡ اِلٰهٍ

આપસ મેં જઘડના. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં તો સિર્ફ ડરાને વાલા હું. ઔર કોઈ માબૂદ નહીં

اِلَّا اللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ ﴿۶۵﴾ رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ

મગર અલ્લાહ, જો યકતા હૈ, ગાલિબ હૈ. આસ્માનોં ઔર ઝમીન ઔર ઉન કે દરમિયાન કી ચીઝોં કા રબ હૈ,

وَمَا بَيۡنَهُمَا الۡعَزِيۡزُ الۡغَفَّارُ ﴿۶۶﴾ قُلۡ هُوَ نَبَؤٌا عَظِيۡمٌ ﴿۶۷﴾ اَنۡتُمۡ عَنۡهُ

ઝબરદસ્ત હૈ, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. આપ ફરમા દીજિયે કે યે અઝીમ ખબર હૈ. જિસ સે તુમ

مُعۡرِضُوۡنَ ﴿۶۸﴾ مَا كَانَ لِىَ مِنۡ عِلۡمٍۢ بِالۡمَلَاِ الۡاَعۡلٰٓى

ઐરાઝ કર રહે હો. મુજે મલએ આલા કા ઈલ્મ નહીં થા

اِذۡ يَخۡتَصِمُوۡنَ ﴿۶۹﴾ اِنۡ يُّوۡحٰٓى اِلَىَّ اِلَّاۤ اَنَّمَاۤ اَنَا نَذِيۡرٌ

જબ વો જઘડ રહે થે. મેરી તરફ તો સિર્ફ વહી કિયા જા રહા હૈ કે મૈં સાફ સાફ ડરાને

مُّبِيۡنٌ ﴿۷۰﴾ اِذۡ قَالَ رَبُّكَ لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اِنِّىۡ خَالِقٌۢ بَشَرًا

વાલા હું. જબ આપ કે રબ ને ફરિશ્તોં સે ફરમાયા કે યકીનન મૈં મિટ્ટી સે ઈન્સાન કો પૈદા કરને

مِّنۡ طِيۡنٍ ﴿۷۱﴾ فَاِذَا سَوَّيۡتُهٗ وَنَفَخۡتُ فِيۡهِ مِنۡ رُّوۡحِىۡ فَقَعُوۡا

વાલા હું. ફિર જબ મૈં ઉસ કો પૂરા બના લૂં ઔર મૈં ઉસ મેં અપની રૂહ ફૂંક દૂં

لَهٗ سٰجِدِيۡنَ ﴿۷۲﴾ فَسَجَدَ الۡمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمۡ اَجۡمَعُوۡنَ ﴿۷۳﴾

તો તુમ ઉસ કે સામને સજદે મેં ગિર જાના. ફિર સબ હી ફરિશ્તોં ને ઈકટ્ઠે સજદા કિયા.

اِلَّاۤ اِبۡلِيۡسَ ؕ اِسۡتَكۡبَرَ وَكَانَ مِنَ الۡكٰفِرِيۡنَ ﴿۷۴﴾ قَالَ يٰۤاِبۡلِيۡسُ

મગર ઈબ્લીસ ને. જિસ ને તકબ્બુર કિયા ઔર વો કાફિરોં મેં સે હો ગયા. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે એ ઈબ્લીસ!

مَا مَنَعَكَ اَنۡ تَسۡجُدَ لِمَا خَلَقۡتُ بِيَدَىَّ ؕ اَسۡتَكۡبَرۡتَ

તુજે કિસ ચીઝ ને રોકા ઈસ સે કે તુ સજદા કરે ઉસ કો જિસ કો મૈં ને અપને હાથોં સે બનાયા? કયા તૂ ને બડા બનના ચાહા

اَمۡ كُنۡتَ مِنَ الۡعَالِيۡنَ ﴿۷۵﴾ قَالَ اَنَا خَيۡرٌ مِّنۡهُ ؕ خَلَقۡتَنِىۡ

યા તૂ બુલન્દ મરતબે વાલોં મેં સે હૈ? ઈબ્લીસ ને કહા કે મૈં ઈસ સે બેહતર હું. તૂ ને મુજે પૈદા કિયા હૈ

مِنۡ نَّارٍ وَّخَلَقۡتَهٗ مِنۡ طِيۡنٍ ﴿۷۶﴾ قَالَ فَاخۡرُجۡ مِنۡهَا فَاِنَّكَ

આગ સે ઔર તૂ ને ઈસ કો મિટ્ટી સે પૈદા કિયા હૈ. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે તૂ જન્નત સે નિકલ, યકીનન તૂ

رَجِيۡمٌ ﴿۷۷﴾ وَّاِنَّ عَلَيۡكَ لَعۡنَتِىۡۤ اِلٰى يَوۡمِ الدِّيۡنِ ﴿۷۸﴾

મરદૂદ હૈ. ઔર તુજ પર હિસાબ કે દિન તક મેરી લાનત હૈ.

قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ﴿٧٩﴾ قَالَ فَاِنَّكَ

ઈબ્લીસ ને કહ્યા મેરે રબ! ફિર તૂ મુજે મોહલત દે ઉસ દિન તક જિસ દિન કબ્રોં સે મુર્દે ઝિન્દા કિયે જાએંગે. અલ્લાહ ને

مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿٨٠﴾ اِلٰى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿٨١﴾ قَالَ

ફરમાયા કે યકીનન તૂ ઉન મેં સે હૈ જિન્હેં મોહલત દી ગઈ. મુકર્રરા વક્ત કે દિન તક. ઈબ્લીસ ને કહા

فَبِعِزَّتِكَ لَاُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٢﴾ اِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ

કે ફિર તેરી ઈઝ્ઝત કી કસમ! મૈં ઝરૂર ઉન તમામ કો ગુમરાહ કરૂંગા. મગર તેરે બન્દે ઉન મેં સે જો ખાલિસ

الْمُخْلَصِيْنَ ﴿٨٣﴾ قَالَ فَالْحَقُّ ۙ وَالْحَقَّ اَقُوْلُ ﴿٨٤﴾ لَاَمْلَئَنَّ

કિયે હુવે હૈં. અલ્લાહ ને ફરમાયા કે યે હક હૈ. ઔર હક હી મૈં કેહતા હૂં. કે મૈં જહન્નમ

جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿٨٥﴾ قُلْ

ઝરૂર ભરૂંગા તુજ સે ઔર ઉન તમામ સે જો ઉન મેં સે તેરે પીછે ચલેંગે. આપ ફરમા દીજિયે

مَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِيْنَ ﴿٨٦﴾

મૈં તુમ સે ઈસ પર કોઈ ઉજરત નહીં માંગતા ઔર મૈં તકલ્લુફ કરને વાલોં મેં સે નહીં હૂં.

اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿٨٧﴾ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَاَهٗ بَعْدَ حِيْنٍ ﴿٨٨﴾ ع ٥ ٤

યે તો સિર્ફ તમામ જહાનોં કે લિયે નસીહત હૈ. ઔર એક વક્ત કે બાદ તુમ્હેં ઉસ કી ખબર ઝરૂર માલૂમ હોગી.

اٰيَاتُهَا ٧٥ (٣٩) سُوْرَةُ الزُّمَرِ مَكِّيَّةٌ (٥٩) رُكُوْعَاتُهَا ٨

ઔર ૮ રુકૂઅ હૈં સૂરએ ઝુમર મક્કા મેં નાઝિલ હુઈ ઉસ મેં ૭૫ આયતેં હૈં

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

પઢતા હું અલ્લાહ કા નામ લે કર જો બડા મેહરબાન, નિહાયત રહમ વાલા હૈ

تَنْزِيْلُ الْكِتٰبِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ﴿١﴾ اِنَّآ اَنْزَلْنَآ

ઈસ કિતાબ કા ઉતારા જાના ઝબરદસ્ત, હિકમત વાલે અલ્લાહ કી તરફ સે હૈ. યકીનન હમ ને આપ કી તરફ

اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ الدِّيْنَ ﴿٢﴾

યે કિતાબ હક કે સાથ ઉતારી હૈ, પસ આપ અલ્લાહ કી ઈબાદત કીજિયે, ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ કરતે હુવે.

اَلَا لِلّٰهِ الدِّيْنُ الْخَالِصُ ۭ وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا

સુનો! અલ્લાહ કે લિયે ખાલિસ ઈબાદત હૈ. ઔર વો જિન્હોં ને અલ્લાહ કે સિવા હિમાયતી

مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ ۘ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِيُقَرِّبُوْنَآ اِلَى اللّٰهِ زُلْفٰى ۭ وقف لازم

બના લિયે હૈં, (કેહતે હૈં) હમ ઉન કી ઈબાદત નહીં કરતે મગર ઈસ લિયે તાકે વો હમેં અલ્લાહ કે કુછ કરીબ કર દે.

اِنَّ اللّٰهَ يَحۡكُمُ بَيۡنَهُمۡ فِىۡ مَا هُمۡ فِيۡهِ يَخۡتَلِفُوۡنَ ؕ

યકીનન અલ્લાહ ઉન કે દરમિયાન ફૈસલા કરેગા જિસ મેં વો ઇખ્તિલાફ કર રહે હૈં.

اِنَّ اللّٰهَ لَا يَهۡدِىۡ مَنۡ هُوَ كٰذِبٌ كَفَّارٌ ۝٣ لَوۡ اَرَادَ

યકીનન અલ્લાહ ઉસ કો હિદાયત નહીં દેતા જો જૂઠા હૈ, બહોત ઝયાદા નાશુકરી કરને વાલા હૈ. અગર અલ્લાહ

اللّٰهُ اَنۡ يَّتَّخِذَ وَلَدًا لَّاصۡطَفٰى مِمَّا يَخۡلُقُ مَا يَشَآءُ ۙ

ઔલાદ બનાના ચાહતા તો ઝરૂર અપની મખ્લૂક મેં સે મુન્તખબ કરતા જિસે ચાહતા.

سُبۡحٰنَهٗ ؕ هُوَ اللّٰهُ الۡوَاحِدُ الۡقَهَّارُ ۝٤ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

અલ્લાહ ઔલાદ સે પાક હૈ. યકીનન વો યકતા હૈ, ગાલિબ હૈ. ઉસ ને આસ્માન ઔર ઝમીન

وَالۡاَرۡضَ بِالۡحَقِّ ۚ يُكَوِّرُ الَّيۡلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ

હિકમત સે પૈદા કિયે. વો રાત કો દિન પર લપેટતા હૈ ઔર દિન

النَّهَارَ عَلَى الَّيۡلِ وَسَخَّرَ الشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ ؕ كُلٌّ

કો રાત પર લપેટતા હૈ ઔર ઉસ ને સૂરજ ઔર ચાંદ કો કામ મેં લગા રખા હૈ. સબ કે સબ

يَّجۡرِىۡ لِاَجَلٍ مُّسَمًّى ؕ اَلَا هُوَ الۡعَزِيۡزُ الۡغَفَّارُ ۝٥ خَلَقَكُمۡ

વક્તે મુકર્રરા તક કે લિયે ચલતે રહેંગે. સુનો! વો ઝબરદસ્ત હૈ, બહોત ઝયાદા બખ્શને વાલા હૈ. ઉસ ને

مِّنۡ نَّفۡسٍ وَّاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنۡهَا زَوۡجَهَا وَاَنۡزَلَ

તુમ્હેં એક જાન સે પૈદા કિયા, ફિર ઉસી જાન સે ઉસ કી બીવી કો બનાયા, ઔર ઉસ ને

لَكُمۡ مِّنَ الۡاَنۡعَامِ ثَمٰنِيَةَ اَزۡوَاجٍ ؕ يَخۡلُقُكُمۡ فِىۡ بُطُوۡنِ

તુમ્હારે લિયે ચૌપાઓં મેં સે આઠ જોડે બનાએ. વો તુમ્હેં પૈદા કરતા હૈ તુમ્હારી માઓં કે

اُمَّهٰتِكُمۡ خَلۡقًا مِّنۡۢ بَعۡدِ خَلۡقٍ فِىۡ ظُلُمٰتٍ ثَلٰثٍ ؕ

પેટ મેં એક શકલ કે બાદ દૂસરી શકલ મેં, તીન તારીકિયોં મેં.

ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمۡ لَهُ الۡمُلۡكُ ؕ لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ

યહી અલ્લાહ તુમ્હારા રબ હૈ, ઉસી કે લિયે સલ્તનત હૈ. ઉસ કે સિવા કોઈ માબૂદ નહીં.

فَاَنّٰى تُصۡرَفُوۡنَ ۝٦ اِنۡ تَكۡفُرُوۡا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِىٌّ عَنۡكُمۡ ۚ

ફિર તુમ કહાં ફેરે જા રહે હો? અગર તુમ કુફ્ર કરોગે તો યકીનન અલ્લાહ તુમ સે બેનિયાઝ હૈ.

وَلَا يَرۡضٰى لِعِبَادِهِ الۡكُفۡرَ ۚ وَاِنۡ تَشۡكُرُوۡا يَرۡضَهُ لَكُمۡ ؕ

ઔર અલ્લાહ અપને બન્દોં કે લિયે કુફ્ર પસન્દ નહીં કરતા. ઔર અગર તુમ શુક્ર અદા કરો તો ઉસ કો તુમ્હારે લિયે વો પસન્દ કરતા હૈ.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ؕ ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ

ઔર કોઈ બોજ ઉઠાને વાલા દૂસરે કા બોજ નહીં ઉઠાએગા. ફિર અપને રબ કી તરફ

مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ؕ اِنَّهٗ

તુમ્હેં લૌટના હૈ, ફિર વો તુમ્હેં ખબર દેગા ઉન કામોં કી જો તુમ કરતે થે. બેશક વો

عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٧ وَاِذَا مَسَّ الْاِنْسَانَ ضُرٌّ

દિલોં કા હાલ ખૂબ જાનને વાલા હૈ. ઔર જબ ઈન્સાન કો ઝરર પહોંચતા હૈ

دَعَا رَبَّهٗ مُنِيْبًا اِلَيْهِ ثُمَّ اِذَا خَوَّلَهٗ نِعْمَةً مِّنْهُ

તો વો અપને રબ કો પુકારતા હૈ ઉસી કી તરફ તૌબા કરતે હુવે, ફિર જબ અલ્લાહ ઉસે અપની નેઅમત અતા કરતા હૈ

نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوْٓا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلّٰهِ

તો જિસ કામ કે લિયે પેહલે ઉસ કો પુકારતા થા ઉસે ભૂલ જાતા હૈ, ઔર અલ્લાહ કે લિયે શરીક ઠેહરાને

اَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ؕ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ

લગતા હૈ તાકે વો અલ્લાહ કે રાસ્તે સે ગુમરાહ કર દે. આપ ફરમા દીજિયે કે તૂ મઝા ઉડા લે અપને કુફ્ર કે સાથ

قَلِيْلًا ۖۗ اِنَّكَ مِنْ اَصْحٰبِ النَّارِ ۝٨ اَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ

થોડા સા. યકીનન તૂ દોઝખિયોં મેં સે હૈ. ભલા વો શખ્સ જો ઈબાદત કરને વાલા હૈ

اٰنَآءَ الَّيْلِ سَاجِدًا وَّقَآئِمًا يَّحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَيَرْجُوْا

રાત કે ઔકાત મેં સજદે મેં ઔર કિયામ મેં, આખિરત સે ડરતા હૈ ઔર અપને રબ

رَحْمَةَ رَبِّهٖ ؕ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ

કી રહમત કા ઉમ્મીદવાર હૈ? (યે શુક્રગુઝાર અચ્છા યા નાશુકરા) આપ ફરમા દીજિયે ક્યા વો લોગ જો ઈલ્મ રખતે હૈં ઔર જો ઈલ્મ

وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ ؕ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُوا الْاَلْبَابِ ۝٩ ع ١٥

નહીં રખતે દોનોં બરાબર હો સકતે હૈં? સિર્ફ અક્લ વાલે હી નસીહત હાસિલ કરતે હૈં.

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوْا رَبَّكُمْ ؕ لِلَّذِيْنَ

આપ ફરમા દીજિયે એ મેરે વો બન્દો જો ઈમાન લાએ હો! તુમ અપને રબ સે ડરો. ઈસ દુન્યા

اَحْسَنُوْا فِيْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ ؕ وَاَرْضُ اللّٰهِ

મેં જિન્હોં ને નેકી કી ઉન કે લિયે અચ્છા બદલા હૈ. ઔર અલ્લાહ કી ઝમીન

وَاسِعَةٌ ؕ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝١٠

વસીઅ હૈ. સબ્ર કરને વાલોં કો ઉન કા સવાબ ગિને બગૈર પૂરા પૂરા (અસલ ઔર કઈ ગુના ઝાઈદ) દિયા જાએગા.

قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّٰهَ مُخْلِصًا لَّهُ
આપ ફરમા દીજિયે કે મુજે હુકમ હૈ કે મૈં અલ્લાહ કી ઈબાદત કરૂં ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ

الدِّيْنَ ﴿١١﴾ وَاُمِرْتُ لِاَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٢﴾
કરતે હુવે. ઔર મુજે હુકમ હૈ કે માનને વાલોં મેં સે સબ સે પેહલા માનને વાલા બનૂં.

قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ
આપ ફરમા દીજિયે અગર મૈં અપને રબ કી નાફરમાની કરૂં, તો મૈં ડરતા હૂં ભારી દિન કે

عَظِيْمٍ ﴿١٣﴾ قُلِ اللّٰهَ اَعْبُدُ مُخْلِصًا لَّهٗ دِيْنِيْ ﴿١٤﴾
અઝાબ સે. આપ ફરમા દીજિયે કે મૈં અલ્લાહ કી ઈબાદત કરતા હું ઉસી કે લિયે ઈબાદત કો ખાલિસ રખતે હુવે.

فَاعْبُدُوْا مَا شِئْتُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ ؕ قُلْ اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ
અબ તુમ અલ્લાહ કો છોડ કર જિસ કી ચાહો ઈબાદત કરો. આપ ફરમા દીજિયે યકીનન ખસારા ઉઠાને વાલે વો હૈં

الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ
જિન્હોં ને અપની જાનોં ઔર અપને ઘર વાલોં કો ખસારે મેં ડાલા કયામત કે દિન.

اَلَا ذٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِيْنُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ
સુનો! યહી ખુલા ખસારા હૈ. ઉન કે લિયે ઉન કે ઉપર સે

ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ؕ ذٰلِكَ يُخَوِّفُ
આગ કે સાયબાન હોંગે, ઔર ઉન કે નીચે સે ભી આગ કે સાયબાન હોંગે. ઉસ સે અલ્લાહ

اللّٰهُ بِهٖ عِبَادَهٗ ؕ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوْنِ ﴿١٦﴾ وَالَّذِيْنَ
અપને બન્દોં કો ડરાતે હૈં. એ મેરે બન્દો! તુમ મુજ સે ડરો. ઔર વો લોગ જો

اجْتَنَبُوا الطَّاغُوْتَ اَنْ يَّعْبُدُوْهَا وَاَنَابُوْٓا
શયતાન સે (યાની) ઉસ કી પરસતિશ સે દૂર રેહતે હૈં ઔર અલ્લાહ કી તરફ મુતવજ્જેહ

اِلَى اللّٰهِ لَهُمُ الْبُشْرٰى ۚ فَبَشِّرْ عِبَادِ ﴿١٧﴾ الَّذِيْنَ
રેહતે હૈં ઉન કે લિયે બશારત હૈ. તો આપ બશારત સુના દીજિયે, મેરે ઉન બન્દોં કો

يَسْتَمِعُوْنَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُوْنَ اَحْسَنَهٗ ؕ اُولٰٓئِكَ
જો ઈસ કલામ કો સુનતે હૈં, ફિર સબ સે અચ્છે કલામ કી પૈરવી કરતે હૈં. ઉન કો

الَّذِيْنَ هَدٰىهُمُ اللّٰهُ وَاُولٰٓئِكَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبَابِ ﴿١٨﴾
અલ્લાહ ને હિદાયત દી હૈ ઔર યહી અક્લ વાલે હૈં.

اَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ؕ اَفَاَنْتَ تُنْقِذُ
કયા ફિર વો શખ્સ જિસ પર અઝાબ કા કલિમા સાબિત હો ગયા, કયા ફિર આપ બચા સકતે હૈં

مَنْ فِي النَّارِ ﴿١٩﴾ لٰكِنِ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ
ઉસે જો આગ મેં હૈ? લેકિન વો જો અપને રબ સે ડરતે હૈં, ઉન કે લિયે ઉપર વાલી મન્ઝિલેં હોંગી

مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ ۙ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ؕ
જિન કે ઉપર ભી મન્ઝિલેં બની હુઈ હૈં. ઉન કે નીચે સે નેહરેં બેહતી હોંગી.

وَعْدَ اللّٰهِ ؕ لَا يُخْلِفُ اللّٰهُ الْمِيْعَادَ ﴿٢٠﴾ اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ
અલ્લાહ કા વાદા હૈ. અલ્લાહ વાદે કે ખિલાફ નહીં કરેંગે. કયા આપ ને દેખા નહીં કે અલ્લાહ ને

اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَسَلَكَهٗ يَنَابِيْعَ فِي الْاَرْضِ
આસ્માન સે પાની ઉતારા, ફિર ઉસે ઝમીન મેં ચશ્મોં મેં ચલાયા,

ثُمَّ يُخْرِجُ بِهٖ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا اَلْوَانُهٗ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرٰىهُ
ફિર વો ઉસ કે ઝરિયે ખેતી નિકાલતા હૈ જિસ કે રંગ મુખ્તલિફ હોતે હૈં, ફિર વો બિલ્કુલ ખુશ્ક હો જાતી હૈ, ફિર તુમ ઉસે

مُصْفَرًّا ثُمَّ يَجْعَلُهٗ حُطَامًا ؕ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَذِكْرٰى
પીલા દેખતે હો, ફિર અલ્લાહ ઉસે કૂડા કરકટ બના દેતે હૈં. યકીનન ઉસ મેં નસીહત હૈ

لِاُولِي الْاَلْبَابِ ﴿٢١﴾ اَفَمَنْ شَرَحَ اللّٰهُ صَدْرَهٗ لِلْاِسْلَامِ ع
અકલ વાલોં કે લિયે. કયા ફિર જિસ કા સીના અલ્લાહ ને ઈસ્લામ કે લિયે ખોલ દિયા,

فَهُوَ عَلٰى نُوْرٍ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ فَوَيْلٌ لِّلْقٰسِيَةِ قُلُوْبُهُمْ
ફિર વો અપને રબ કી તરફ સે નૂર પર હૈ. ફિર હલાકત હૈ ઉન કે લિયે જિન કે

مِّنْ ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٢٢﴾ اَللّٰهُ نَزَّلَ
દિલ અલ્લાહ કી યાદ સે સખ્ત હૈં. યે લોગ ખુલી ગુમરાહી મેં હૈં. અલ્લાહ ને બાતોં મેં સે સબ સે અચ્છી બાત

اَحْسَنَ الْحَدِيْثِ كِتٰبًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ ۖ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ
(યાની) કિતાબ કો ઉતારા હૈ, જિસ કે મઝામીન એક દૂસરે કે મુશાબેહ હૈં જો બાર બાર દોહરાએ ગએ હૈં. જિસ સે અપને

جُلُوْدُ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ۚ ثُمَّ تَلِيْنُ جُلُوْدُهُمْ
રબ સે ડરને વાલોં કે રૌંગટે ખડે હો જાતે હૈં. ફિર ઉન કી ખાલેં ઔર ઉન

وَ قُلُوْبُهُمْ اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ ؕ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ
કે દિલ અલ્લાહ કી યાદ કે લિયે નર્મ હો જાતે હૈં. યે અલ્લાહ કી હિદાયત હૈ, ઉસ સે અલ્લાહ હિદાયત દેતા હૈ

مَنْ يَّشَآءُ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ هَادٍ ﴿٢٣﴾

જિસે ચાહતા હૈ. ઔર જિસે અલ્લાહ ગુમરાહ કર દે ઉસે કોઈ હિદાયત દેને વાલા નહીં.

اَفَمَنْ يَّتَّقِيْ بِوَجْهِهٖ سُوْٓءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ

ક્યા ફિર વો શખ્સ જો કયામત કે દિન અપને ચેહરે કે ઝરિયે બદતરીન અઝાબ સે બચેગા. (ક્યા ગુમરાહ વ મુત્તકી બરાબર?)

وَقِيْلَ لِلظّٰلِمِيْنَ ذُوْقُوْا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ﴿٢٤﴾ كَذَّبَ

ઔર ઝાલિમોં સે કહા જાએગા કે તુમ ચખો ઉન આમાલ કો જો તુમ કરતે થે. ઉન લોગોં

الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتٰىهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ

ને જુઠલાયા જો ઉન સે પેહલે થે, ફિર ઉન કે પાસ અઝાબ આયા જહાં સે

لَا يَشْعُرُوْنَ ﴿٢٥﴾ فَاَذَاقَهُمُ اللّٰهُ الْخِزْيَ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ

ઉન કો ગુમાન ભી નહીં થા. ફિર અલ્લાહ ને ઉન્હેં રુસ્વાઈ કા અઝાબ દુન્યવી ઝિન્દગી મેં ચખા દિયા.

وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ وقف لازم

ઔર અલબત્તા આખિરત કા અઝાબ તો સબ સે બડા હૈ. કાશ કે ઉન્હેં ઈલ્મ હોતા. યકીનન

ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هٰذَا الْقُرْاٰنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ

હમ ને ઈન્સાનોં કે લિયે ઈસ કુર્આન મેં હર મિસાલ બયાન કી,

لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٢٧﴾ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ

શાયદ વો નસીહત હાસિલ કરેં. ઉસ કો અરબી વાલા કુર્આન (બના કર ઉતારા), જો

ذِيْ عِوَجٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٢٨﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا رَّجُلًا

કજી વાલા નહીં હૈ તાકે વો ડરેં. અલ્લાહ ને મિસાલ બયાન કી કે એક આદમી હૈ

فِيْهِ شُرَكَآءُ مُتَشٰكِسُوْنَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ ؕ

જિસ મેં કઈ આપસ મેં જઘડને વાલે શરીક હૈં ઔર એક શખ્સ હૈ જો સાલિમ એક હી શખ્સ કા હૈ.

هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا ؕ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ۚ بَلْ اَكْثَرُهُمْ

ક્યા દોનોં મિસાલ કે ઐતેબાર સે બરાબર હો સકતે હૈં? તમામ તારીફેં અલ્લાહ કે લિયે હૈ. બલ્કે ઉન મેં સે અકસર

لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٢٩﴾ اِنَّكَ مَيِّتٌ وَّاِنَّهُمْ مَّيِّتُوْنَ ﴿٣٠﴾

જાનતે નહીં. યકીનન આપ કો ભી મરના હૈ ઔર ઉન્હેં ભી મરના હૈ.

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُوْنَ ﴿٣١﴾ ع ٤ ٦ ٧

ફિર કયામત કે દિન અપને રબ કે સામને તુમ જઘડોગે.